

၁၈၇၀ ဗဝ၅၀၆၆

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 370 BFr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hooogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, Wilhelminastraat 23, Barendrecht. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwencub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.
Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Uogols

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.
Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels“, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod“.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.
ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.
GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.
ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 80, Hardenberg.
GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.
TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 21 maart 1977.

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

IN DIT NUMMER

Vliegenvangers	52
Het blauwkroontje	53
Bondskampioen 1976/1977	54
Wat u graag doet, kost u geen moeite	55
Pietpraat over oranjeroodivoorschimmel	56
Onze waterslagers	57
Korte berichten	58
Vorkstaartlijsters	59
Albino-huiszwaluw een zoölogische zeldzaamheid	59
Van groen tot albino 2	61
Vogel '77 een groots evenement	62
Nieuws uit dierenpark Wassenaar	63
De schamalijs	64
Zeldzame inzendingen op Vogel '77	65
De volière van de maand	66
Wat lezers schrijven: Zwarte kapuzensijs	67
De beplanting in en om de volière/Cotoneaster/Onze tuin	68
Onkruiden: Hopklaver	69
Theoretische kennis van de kleurkanariekeek . . . overbodige luxe of noodzaak? Afl. 2.	71
Dominant of recessief intermediair	71
Papegaaien met uitsterven bedreigd	72
Mijn kweek met vinken	72
Sijsjes — en hoe ze te kweken	73
Belangrijk nieuws voor alle kwekers van Europese vogels	74
De wulp	75
Kok-, kop- of kapmeeuw?	75
Geslaagde kweek met de blauwgestreepte lori	77
Uw vraag? Ons antwoord!	78
Vogel van de maand; winterkoning	80
Parelhalsduiven	81
De Yorkshire	83
Bijzonderheden over de zwartborstvinken	84
Aandacht voor de kweek	86
Onze ervaringen met Aziatische soorten, muskaatvink	88
De karmozijnstrilde	88

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

Cédé	60
Paradiso/Siem van 't Hart/v. Waardhuizen/Orni Mondo/Hellingman/Roupe v. d. Voort	70
Roupe v. d. Voort	76
True-Lite	78
Sluis	82
NBvV Standaardreizen/Fauna metaal/Van Oostrom	86
KNAC-Pullman	90
NBvV boekenservice	91
Vraag en aanbod	92
Tovo	93
Benny Slagers/Veraka/Animali/Van Gils/Edelchemie/Blankestijn/Booy-Wagenaar	95
Van Veen	95
Witte Molen	96

Foto omslag en pag. 52: H. Lacey
Blauwkroontje

vliegenvangers

Vliegenvangers, welke over de gehele wereld, zowel in de tropen, sub-tropen als in gematigde streken voorkomen, zijn over het algemeen zeer delicate vogels, welke alleen in handen van **zeer ervaren** vogelliefhebbers thuishoren. Ze worden over het algemeen maar zeer weinig ingevoerd, en dan nog maar in kleine aantallen. Enerzijds gelukkig, want deze vogeltjes zijn zeer moeilijk te acclimatiseren en op voer te brengen. In het begin eten ze alleen maar levende insecten, pas heel langzaam wennen ze aan ander voer, hoewel levende insecten er altijd bijgevoerd moeten worden. Het zijn zeer rustige vogels, onder elkaar echter zeer onverdraagzaam, maar in gezelschap van andere vogels houden zij zich erg op de achtergrond en zijn ze schuchter. Ze laten zich bij de voerbak makkelijk weggagen. Het beste, en dit is mijn persoonlijke ervaring, komen ze tot hun recht in een mooi met planten aangeklede vitrine, en dan kan men er veel plezier aan beleven. De meeste soorten hebben een aardige zachte zang, enigszins gelijkend aan de roodborst. Voor de ervaren liefhebber kan het een grote vreugde zijn dergelijke vogels, door zeer goede verzorging, in een prima conditie te brengen, maar er komt dan heel wat voor kijken. Als voer krijgen ze bij mij een goed universeelvoer, vermengd met hardgekookt ei, wat ze snel leren eten. Vooral wanneer er een paar meelwormen en mierenēitjes door gemengd worden. Daarnaast alle spinnen en vliegen die ik maar kan vangen. Hierop gedijen ze zeer goed en kunnen jaren lang in leven blijven, met een goed glad verpak. Voor de T.T. zijn ze over het algemeen weinig geschikt, zowel door het voerprobleem, als door het feit dat ze nooit op kunnen tegen andere vruchten- of insecteneters als tangara's, suikervogels enz. omdat hun veren een veel lossere structuur hebben en ze dus zo op het eerste gezicht er wat flodderig bijzitten.

De op de kleurenplaat afgebeelde vliegenvanger is een van de vele soorten roodborstvliegenvangers uit het zuidelijke Himalajagebied. Welke de juiste soort is, is uit de afbeelding niet goed op te maken, omdat we alleen maar de voorzijde zien. Deze soort ben ik hier in Nederland nog nooit tegengekomen en gezien

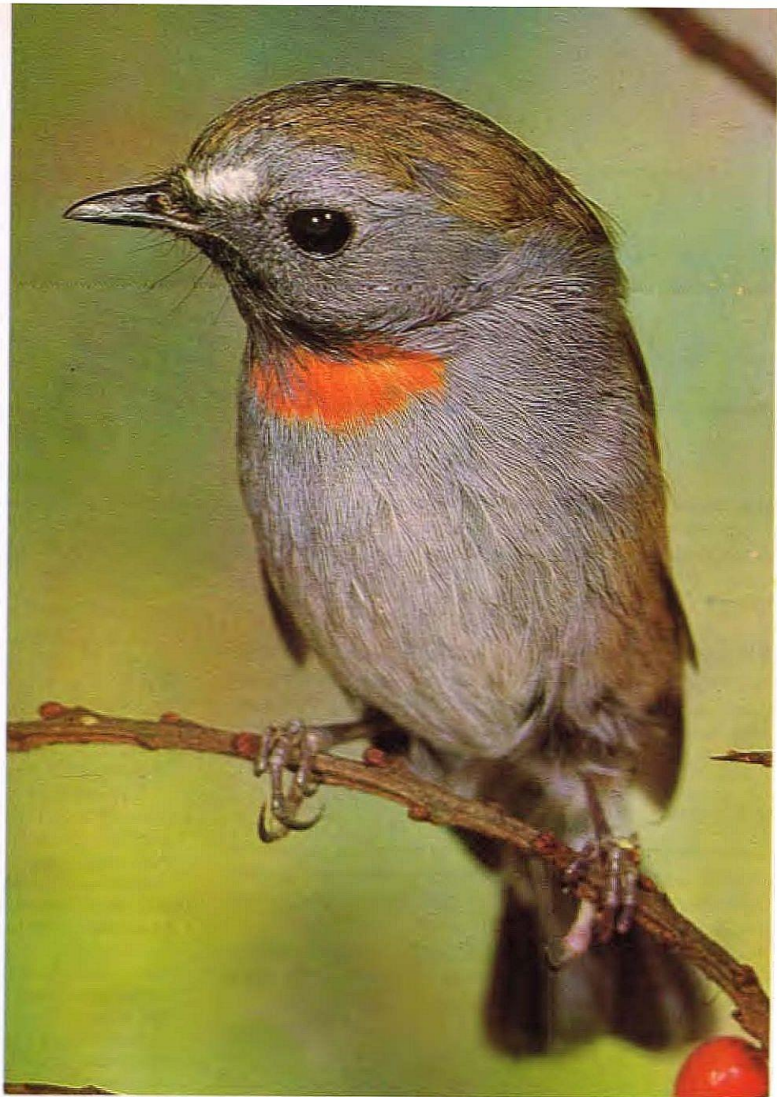

Foto: H. Schremp

de zeer weinige belangstelling voor deze vogels is die waarschijnlijk ook nog nooit ingevoerd. Broedgevallen in gevangenschap zijn er in het buitenland wel geweest, maar toch zó sporadisch, dat het zuiver toevalligheden zijn. Het is te hopen, dat de enkele soorten welke wel worden ingevoerd in handen komen van de zeer ervaren liefhebbers, de specialisten op het gebied van insecteneters (dat zijn er maar heel weinig).

E. M. Wessels

het blauw- kroontje

Op bijgaande kleurpaat zien we een mannelijk exemplaar van de *Loriculus galgulus galgulus* ofte-wel in meer gangbaar Nederlands „het blauwkroontje”. Het is jammer dat de weinige exemplaren, die soms geïmporteerd worden, nogal eens in handen komen van niet al te deskundige liefhebbers. De aspirant koper ziet een dergelijk fraai gekleurd exemplaar in de vogelhandel en koopt het diertje, vaak zonder ook maar iets te weten omtrent de verzorging van dergelijke vogels. Zij behoren namelijk tot de groep van zachtvoereters, wat al inhoudt dat ze wel wat meer aandacht vanwege huisvesting en voeding vragen dan de andere parkietachtigen. Je maakt het zelfs nog wel eens mee, dat een handelaar verklaard dat het diertje volledig op „zaad” is. Een op een dergelijke manier gehouden exemplaar, zal zeer zeker geen al te lang leven beschoren zijn, dat is een ieder wel duidelijk. Als we vogelsoorten willen gaan houden die wat zeldzamer zijn, dan moeten we in eerste instantie trachten een **paar** te krijgen, zodat we alles in het werk kunnen stellen om van ons praatje vogels na-teelt te krijgen.

Ons blauwkroontje of hangparkietje zoals ze als groep wel genoemd worden, is afkomstig uit Singapore, Borneo en de Riau Archipel, dus uit de omgeving van Indonesië. In de natuur zijn ze waargenomen in niet te zware bebouwing, dus echt een gebied dat veel schuilplaatsen biedt. Als voedsel gebruiken ze honing, zaden, bloemen en kleine insecten. In de volière gehouden zullen we onze verzorging zoveel mogelijk moeten aanpassen, wat inhoudt dat ze naast wat kleinere zaadsoorten en enige zonnepitten steeds de beschikking moeten hebben over zoveel mogelijk zachte fruitsoorten en ander zachtvoer.

Onder dit andere zachtvoer versta ik persoonlijk geweekt witbrood, overgoten met een ruime hoeveelheid honingwater en waaraan b.v. opfokvoer, melkpoeder of iets dergelijks kan worden toegevoegd. Omdat de vogels deze substantie erg graag eten, kan hieraan ook vrij gemakkelijk wat extra aan vitamines worden toegevoegd. Het fruit geef ik niet gesneden, maar in halve vruchten, de vogels hollen ze dan zelf wel uit.

Sinaasappel eveneens half doorgesneden, terwijl er

voor smaakverbetering een weinig suiker overgestrooid kan worden. Banaan wordt gaarne gegeten, dit moet men echter niet te veel geven daar anders de vogels snel te vet worden. Uit bovenstaande opsomming blijkt wel dat de huisvesting van de vogels ook aangepast zal moeten worden. De ontlasting is veel dunner dan bij de zaadetende parkieten. Ze moeten derralve in een ruimte worden ondergebracht die gemakkelijk te reinigen is.

Ik zelf heb de vogels in een vrij grote buitenren, samen met andere zachtvoereters als bulbul, nachtegalen en tangara's. Het nachthok staat voortdurend in open verbinding met de buitenren, maar wordt wel steeds op een temperatuur gehouden van ong. 20 graden C. Ook 's winters verblijven de vogels in dezelfde ruimte, waarbij het wel opvallend is dat ze iedere avond het nachthok binnengaan om te slapen. Aan de wijze waarop ze slapen danken ze hun naam; hangparkietjes. Ze hangen n.l. beide achter elkaar aan een grote spijker met de kop naar beneden te slapen, werkelijk een kostelijk gezicht. Het behoort beslist niet tot de onmogelijkheden om

met degenen die te vroeg te moeten gaan met de beschikking hebben over een ruimte waarin ze een zekere beschutting kunnen vinden (dit kan zelfs een goed beplante vitrine zijn) met daarin enkele broedblokken. In de literatuur heb ik gelezen dat ze gaarne, net als de agaporniden, wilgetakken afknagen. Mijn vogels vormen hierop een uitzondering, zelfs in de dichtbeplante buitenvolière laten ze alle beplanting met rust.

Als slot dan nog een korte indruk van de kleurenfoto. Bijgaande vogel is een man. De pop mist namelijk

de kop. De vogels kunnen zeer glad bevederd zijn, de vogel op de plaat is dit niet, die bevedering is veel te los. Ook zult u bij een goedverzorgde vogel geen voorresten vinden om snavel en kop. Als we ons een klein beetje instellen op de verzorging van deze soorten vogels, dan zullen we echt merken dat we iets in bezit hebben waarvan we zeer veel voldoening kunnen hebben met als „uiteindelijk" hoofdprijs, éénmaal een blauwkroontje „eigen kweek" op de T.T.

D. J. van der Molen

bondskampioenen 1976/1977

BONDSKAMPIOENEN 1976/1977

HARZERS

Stammen : J. Gaedtke, Rotterdam
Enkelingen: G. Croes, Uift

WATERSLAGERS

Stammen : A. Ribberink, Denekamp
Enkelingen: J. de Vries, Bennebroek

KLEURKANARIES

Pigment zonder rood

Stammen : A. C. Lazeroms, St. Willebrord
Enkelingen: W. de Pijper, St. Willebrord

Pigment met rood

Stammen : M. van Sundert, St. Willebrord
Enkelingen: G. Hageman, Eindhoven

Vetstof zonder rood

Stammen : H. Struijk, Zevenbergen
Enkelingen: Th. van Dijk, Eindhoven

Vetstof met rood

Stammen : H. G. van Uden, Amsterdam
Enkelingen: Jac. Heeren, St. Willebrord

Satinet, Phaeo's etc.

Stammen : J. Ackermans, Nuth
Enkelingen: M. Hoeks, Bergeljk

Mozaïeken

Enkelingen: F. van Weers, Wateringen

VORM- EN POSTUURKANARIES

Stammen : J. C. van Essen, Sassenheim
H. Huijgens, Bergen op Zoom
A. Schoones, Vlijmen
M. van Geel, Oudenbosch
Enkelingen: J. Gaedtke, Rotterdam
J. van Kempen, Sittard
A. Blondeel, Hoogvliet
J. G. M. Heersche, Geertruidenberg
W. A. Voeten, Zundert

EUROPESE VOGELS

Stammen : W. F. van Wel, Bostel
Enkelingen: J. de Rooij, Rucphen

BASTAARDEN

Stammen : C. Konings, St. Willebrord
W. Tempels, Varselder

Enkelingen: R. E. Verra, Den Haag
H. v. d. Oever, Eindhoven

GRASPARKIETEN

Stammen : D. J. Dekkers, Willemstad
Enkelingen: S. J. v. d. Linden, Brielle

AGAPORNIDEN

Stammen : E. D. Haaksmans, Driebergen
Enkelingen: W. Valentijn, St. Willebrord

ZEBRAVINKEN

Stammen : P. Rook, Krimpen aan den IJssel (2x)
Enkelingen: D. Blom, Alblasserdam
A. Wijgerde, Kaatsheuvel

JAPANESE MEEUWEN

Stammen : W. Tempels, Varselder
Enkelingen: H. Keetels, Drunen

TROPISCHE VOGELS ZAADETERS

Stammen : T. J. Geerts, Uift (2x)
Enkelingen: H. C. van de Langenberg, Bostel
H. Hofkens, Breda
P. Persoon, Poeldijk

TROPISCHE VOGELS VRUCHTEN- EN INSECTENETERS

Stammen : Fr. van de Poel, Tilburg
Enkelingen: H. Kehl, Rotterdam

GROTE PARKIETEN

Stammen : P. Gijssel, Wemeldingen
C. M. Pol, Rotterdam
Enkelingen: H. de Bruin, Bleiswijk
Mevrouw Palings, Oud Gastel

TROPISCHE DUIFJES

Enkelingen: Ch. Schellen, Loon op Zand

KWARTELS

Stammen : J. Heijboer, Oude Tonge
Enkelingen: P. de Koning, Papendrecht

JEUGDKAMPIOENEN

Kanaries: Jolanda Michielsens, Breda
Tropen, bastaarden etc.: R. Schaepkens, Eijsden
Parkieten etc.: Anita Kools, Zuidzande

ALLE KAMPIOENEN WENSEN WIJ NOGMAALS VAN HARTE
PROFICIAT EN GAARNE TOT VOGEL '78 IN HET TURFSCHIP
TE BREDA

wat u graag doet, kost u geen moeite

door H. Seegers

Bovenstaand gezegde trof ik aan in mijn zakagenda, waarvan de geldigheid alweer bijna is verstreken.

Als ik dit schrijf, staan we aan het begin van de maand december 1976 en zijn diverse tentoonstellingen achter de rug, terwijl er (gelukkig) ook nog een aantal in het verschiet liggen, die de moeite van het bezoeken waard zijn.

Dit nu is de moeite, die niets kost, want ik bezoek graag een tentoonstelling en naar ik aanneem u ook! Als ik als voorzitter van een vrij grote vereniging echter zie wat een moeite (en die kost heus wel iets) de besturen en sommige leden van verenigingen zich getroosten om een t.t. van een paar dagen succesvol te laten verlopen, vraag ik me weleens af „is dat het allemaal wel waard?” Temeer omdat het bezoekers-aantal dikwijls vrij gering is.

Het zou namelijk zo moeten zijn, dat we de belangstelling onder het „grote publiek” konden wekken en dat het bezoek niet vrijwel beperkt bleef tot de leden van de eigen club met aanhang en die van verenigingen uit de regio.

Maar . . . reclame en advertenties zijn duur en de televisie is 's avonds een geduchte concurrent, die de mensen binnenshuis gevangen houdt, vooral wanneer de weergoden ons in het tentoonstellingsseizoen niet gunstig gezind zijn.

Hoe dan wel die belangstelling moeiteloos opwekken, zodat de betrokkenen voortaan graag vogels gaan bekijken en misschien zelfs gaan houden?

Plak eens een affiche van de onderlinge t.t. ter plaatse op het publicatiebord van het bedrijf of kantoor waar u werkt en probeer uw collega's voor uw liefhebberij te interesseren, door ze voor een rondleiding uit te nodigen.

Ook de scholengemeenschappen lijken mij een belangrijk werfsterrein; wie de jeugd heeft, heeft de toekomst nietwaar?

Hoewel het idealistische natuurlijk vooropstaat, dient u tegelijk het zakelijke. U wint misschien een lid voor uw vereniging en onze bond, terwijl u of een medelid vrijwel zeker de leverancier van de eerste vogels wordt.

Bij de voorgestelde rondleiding kunt u de mensen niet zondermeer langs al die kooitjes laten dwalen, want dan zien ze door de spijlen de vogels niet meer. De meesten leven toch in de veronderstelling, dat een kanarie geel is en dat een grasparkiet geel, blauw of groen met streepjes kan zijn, maar daarmee houdt de kennis wel op.

Vertel hun wat meer, zonder in technische details te treden, want een mens die er geen studie van heeft gemaakt, onthoudt dat nooit! Als u dan merkt, dat een bepaald soort vogel hen interesseert of dat ze een voorkeur tonen voor een bepaalde kleur, beperk uw uitleg daartoe of indien uw eigen kennis daartomtrent tekort schiet, haal er een deskundige op dat gebied van uw vereniging bij.

Betreffende de levering van de eerste vogels aan

een aspirant-lid moet men wel voorzichtig zijn. Men moet geen rommel verkopen, omdat „hij of zij er toch geen verstand van heeft”. De eerste resultaten beslissen vaak of men de hobby blijft beoefenen of niet. Weet u nog hoe u zelf bent begonnen met een of twee span in een primitief bouwsetje? U deed misschien alles „volgens het boekje” en het mislukte grandioos of u durfde niets te vragen uit angst voor om te worden aangezien en dus gooide u een mooie gele kanarieman bij een mooie roodbronzen pop en u kreeg „mooie” bonte jongen! U was dus niet goed

voorgelicht en voelde zich eigenlijk wel wat genomen. Tracht door uw uitleg aan anderen zo iets dus te voorkomen.

Een volgende tip om meer belangstelling te kweken is deze: tegenwoordig zijn er veel mensen, die niet weten wat ze voor hun verjaardag moeten vragen en waarvan u bekend is, dat zij natuur- en speciaal vogelliefhebbers zijn. Ze beleven het misschien een beetje passief door alleen natuurfilms op de buis te zien, maar ze hebben er toch gevoel voor.

Een mooie aanleiding om ze door een abonnement op „Onze Vogels” nader bij onze hobby te betrekken. Tien tegen een, dat ze het abonnement ieder jaar zelf weer verlengen.

Wat u graag doet, kost u toch geen moeite? Probeert u het eens, hoe groter onze verenigingen en daardoor onze bond, hoe meer we kunnen organiseren en bereiken.

Het was in het geheel niet mijn bedoeling om door het schrijven van dit artikel reclame te maken voor onze bond en ons vogelblad, maar nu de tendens tevens in die richting wijst, meen ik dat de waardering voor beide gerust eens mag blijken!

Voor de besturen, die een matig bezochte tentoonstelling achter de rug hebben een volgend seizoen meer succes gewenst en ik hoop, dat zij, die het feest nog tegoed hebben een grote toeloop mogen beleven.

De
Vogel

pietpraat over oranjeroodivoorschimmel

door J. Kuiper

De standaard zegt over oranjeroodivoorschimmel het volgende: deze vogel is in wezen een zalm, alleen door de werkingssfeer van de aanwezige ivoorfactor kan het oranje-rood zich aanmerkelijk minder fel tonen. Het oranje-rood zal zich slechts kunnen uiten als rose. Een kwalitatief goede oranje-factor alsmede een uiterst fijne schimmelverdeling, ook op de borst, zijn noodzakelijk om een fraai zachtrose kleureffect te verkrijgen. Hier ook zeer te letten op kleuregaliteit en doorkleuring van vleugel en staartpennen. Geen bontvorming in dons, snavel, pootjes en nagels. Voor komende fouten: te weinig schimmel op kop en borst; te zwaar schimmel; kleur niet egaal (vlekkelig); vleugel en staartpennen onvoldoende doorgekleurd; bontvorming in dons, bont in hoorndelen. Er zijn verschillende redenen om een pietpraat te wijden aan deze toch veel gefokte kleurslag, hoofdeden is het onbegrip over de werking van de ivoorfactor. Dit onbegrip kan worden afgeleid uit de tentoongestelde vogels en uit vragen die over deze kleurslag worden gesteld. Tamelijk vastgeroest is de opvatting dat ivoortinten met een oranje-rode bijkleur anders moeten worden opgevoerd dan „gewone” oranje-rode vogels, deze opvatting is voor de verschijningsvorm van de vogels catastrofaal! Oranje-roodivoorschimmels en alle andere roodfactorige ivoortinten hebben precies dezelfde hoeveelheid kleurstimulans nodig als alle andere roodfactorige vogels. Kortom, alle roodfactorige

vogels kunnen gerust door elkaar vliegen in dezelfde vlucht of voliëre, makkelijk hè? Ivoortinten moeten een zeer goede roodfactor bezitten om de toets der kritiek te kunnen doorstaan, het is eeuwig zonde als door verkeerde opvattingen of misvattingen van de kweker/eigenaar deze roodfactor de mist in gaat. Er zijn nog steeds kwekers die tamelijk hardnekkig de mening verkondigen dat ivoortinten die opgevoerd worden gekeurd zullen worden als oranje-rood. Mensen, het is niet waar en het kan niet! Een zalm en een oranje-roodivoorschimmel zijn voor wat het de roodfactor en de sterkte daarvan betreft volkomen identieke vogels, doch zien er zeer verschillend uit. Dat anders uitzien wordt veroorzaakt door het feit dat bij de ene vogel (de zalm) geen sprake is van de ivoorfactor, bij de andere vogel wordt dat duidelijk zichtbaar, in verhouding tot de zalm is deze vogel niet meer oranje-rood maar rose van kleur. Vervolgens bestaat de wijdverbreide misvatting dat een ivoorfactor zwak of sterk kan werken, mensen, het is niet waar! De ivoorfactor werkt of hij werkt niet, half-ivoren bestaan niet! Natuurlijk kunnen roodfactorige ivoren er nog al verschillend uitzien, dat ligt niet aan de ivoorfactor. Dat ligt aan de hoeveelheid schimmel, of, zo u wilt, aan de mate van intensiviteit/niet intensiviteit en aan de sterkte van de kleur die de vogel bezit. Zo zal een vogel met een zwak roodbezit onder invloed van de ivoorfactor nauwelijks kleur laten zien, dat wordt nog erger als zo'n vogel niet of nauwelijks opgevoerd is. Voor de geelfactorige ivoortinten geldt precies hetzelfde, een enkelgeelfactorige vogel zal onder de invloed van de ivoorfactor er uit zien als een vuile witte. Wanneer we ons nu bepalen tot de vogel die volgens de standaard oranje-roodivoorschimmel heet maar meestal rose-ivoor genoemd wordt blijken een tweetal punten van het grootste belang, dat is ten eerste de roodfactor en ten tweede de mate van schimmel. Met een slechte of slecht ontwikkelde roodfactor kan een rose-ivoor nooit aan z'n kleurpunten komen, datzelfde gebeurt ook niet als de betrokken vogel te zwaar schimmel is, dan kan zelfs een goede roodfactor niet meer helpen. Eens te meer is de vogel die enerzijds niet intensief genoeg is en anderzijds te weinig schimmel laat zien van onschatbare waarde als fokvogel, als tentoonstellingsvogel misschien niet zo geslaagd maar als kweekvogel wel degelijk. Het voortdurend aan elkaar paren van oranje-roodivoorschimmels leidt tot het ontstaan van te veel schimmel en daardoor vrijwel witte veervelden op kop, borst en vooral de rug. Niet doen dus. Op z'n mooiste is de rose-ivoor als de schimmelverdeling over het gehele lichaam volkomen gelijk is, dat, samen met een goede roodfactor geeft dan vogels met een prachtig kleurbeeld dat geheel egaal is. Over het geheel genomen ligt deze kleurbeeldvogel tamelijk in de gratie bij kleurkanariefokkers. De kwaliteit van de ingezonden vogels laat beslist nog te wensen over. Als dit pietpraatje er toe bijgedragen blijkt te hebben dat te verbeteren, heeft het aan zijn doel beantwoord. In de volgende pietpraat zal ik met u de groenpastelopaal behandelen. TOT DAN!

onze waterslagers

Hieronder volgen twee brieven, de eerste is een schrijven van de heer Van Woezik aan de heer Schouten v. d. Velde, de tweede is een antwoord hierop. We dachten er goed aan te doen deze briefwisseling in ons blad op te nemen omdat het naar onze mening een groot stuk realiteit bevat en velen wellicht tot nadenken zal stemmen.

De heer Van Woezik schrijft het volgende:

Geachte heer Schouten v. d. Velde,

Wij hebben lange tijd geen contact meer gehad maar ik lees wel regelmatig uw artikelen in „Vogelvreugd“. In het algemeen weet ik uw bijdragen wel te waarderen; temeer omdat u praktisch de enige bent die wat voorlichting geeft over de waterslager.

Het is wel merkwaardig dat er door al de keurmeesters en kwekers in uw bond zo weinig, ja praktisch niets wordt gedaan om de kwekers wat kennis bij te brengen omtrent onze liefhebberij. Ik schrijf zelf iedere maand een artikel in ons blad („Onze Vogels“ red.) want ook in onze bond is er niemand die iets doet voor onze liefhebberij en de kwekers hebben dit zo hard nodig. Schouten wat is dat nu? Hebben de keurmeesters en kwekers zo weinig liefhebberij? Als dat zo is, dan staat de toekomst van de waterslagerssport er niet zo best voor. Ik merk dat ook al bij de keuringen. In het algemeen wordt er slordig gekeurd. De ene toer te veel de ander te weinig. Het harzerachtige in de vogels wordt niet opgemerkt en als we niet oppassen worden de vogels met diepe harzertoeren te hoog gewaardeerd, dan krijgen we de toestand zoals we ze vroeger hebben gekend toen we genoodzaakt waren om „nachttegaalaccent“ in te voeren om het echte waterslagerlied te redden. Ook op de laatste T.T. van de nachtegaal te Amersfoort kregen vogels die niet vrij waren van harzertoeren te veel punten toebedeeld. Een collega en ik hebben ieder een vogel gekocht van de kampioen die we voordien niet hadden gehoord. Het waren drukke zangers met een vrij diep lied maar ze hadden **niets van de echte waterslager**. Mooie bellen, een waterrol (geen rollende waterslag) van het model zoals we die vroeger in de harzers hoorden. Wel mooi en diep maar het accent van de harzer; staaltoben waren zeer zwak; fluiten aardig en een klok die geen klok meer was. Wij hadden gevraagd om een vogel met een prima klok; afgaande op de keuring van zijn vogels. In die z.g. klok zat totaal geen water. Het waren m.i. fluiten in een naar boven gebogen vorm. Voor deze klok had de vogel hoge punten gehaald. Ik vraag me nu af: „zijn we nu zover dat men een toer, waar totaal geen water in zit, als een prima klok gaat beoordelen?“

Terwijl men een toer, waarvan het water niet op de grondtoon overheerst nooit waterslag mag noemen. Schouten, het lijkt me hard nodig dat u en ik in onze bladen eens goed de puntjes op de i gaan zetten om de waterslager voor verval te behoeden.

Met vriendelijke groeten, M. van Woezik.

Antwoord van de heer Schouten v. d. Velde:

Geachte heer Van Woezik,

U heeft gelijk dat u zegt dat we sinds lange tijd geen contact meer samen hebben gehad; dat moest feitelijk veel vaker gebeuren.

Het doet me genoegen dat u regelmatig mijn artikelen in „Vogelvreugd“ leest. Vooral dat u ze kan waarderen doet me deugd want u bent toch altijd nog de nestor van de waterslagerkeurmeesters en kwekers. Dat ik de enige ben die nog wat voorlichting tracht te geven via ons orgaan „Vogelvreugd“ is een treurige zaak. Het is inderdaad merkwaardig dat er verder niemand is, van keurmeesterszijde noch van kwekerszijde, die eens probeert een stukje over de waterslagers te schrijven.

Nu meneer Van Woezik, ik heb eens op onze keurmeestersvergadering gesteld dat iedere keurmeester feitelijk verplicht moet worden af en toe eens een stukje te schrijven. Maar daar reageert het bestuur niet eens op, laat staan de leden-keurmeesters.

Maar ze kunnen wel keuringen aannemen. Ik vind dat als men kan keuren men toch ook wel stof kan vinden om eens iets daarover te vertellen.

Wij moesten vroeger toch van iedere wedstrijd een verslag maken voor het toenmalige orgaan? Dat is jammer genoeg afgeschaft. En wat de kwekers betreft die hebben op de wedstrijden de grootste mond maar bevindingen over hun kweek en de zang door te geven is „frans“ voor hen.

De beginners én jonge kwekers worden er zo de dupe van.

Kijk, u vermeldt dat u nog steeds in uw bondsblad schrijft als man van 80 jaar; neem nu ook de oude heer Schoonwater die 92 jaar is. Is het niet treurig dat de jonge keurmeesters niets schrijven in beide bladen? Neem nu vroeger en dan noem ik de namen van: de heren J. Gerrits; J. Gerrits jr.; Jochemse; Zandvliet; Konkelaar en Middendorp.

Deze mannen, waarvan enkele helaas reeds zijn overleden, schroomden niet hun bevindingen op papier te zetten.

Vergelijk dat nu eens met de tegenwoordige tijd. **Het is treurig!**

Uw vraag: „Schouten wat is dat nu, hebben de keurmeesters en kwekers niet meer die interesse voor onze sport“, moet ik het antwoord ten dele op schuldig blijven.

Het enige wat ik daarop kan zeggen is: **ze praten wel en meten zich de allure aan dat ze het veel beter weten dan de ouderen onder ons.**

Met u ben ik ook van mening dat onze waterslagerssport er op deze manier niet zo goed voorstaat. Volkomen met u eens ben ik ook dat er tegenwoordig maar slordig wordt gekeurd. Inderdaad krijgt de ene toer teveel en de andere te weinig punten.

Ook ben ik met u bang dat, gezien het harzerachtige in onze tegenwoordige vogels, de toestanden van vroeger best eens terug kunnen komen. De harzerachtige waterslagers worden m.i. veel te hoog gewaardeerd daar heeft u gelijk in.

U heeft het over de laatste wedstrijd van onze landelijke waterslagerclub te Amersfoort. Ik heb me daar nergens mee bemoeid; maar heb alles wel nauwkeurig gevolgd. Daar werd ook gezegd: „dit is een Schouten systeem“ naar aanleiding dat er eens een vogel door mij werd gekeurd met prima watertoeren en goed bijlied. Of, „Schouten wordt te oud“, of, ...

Woezik

De

„hij kan het schijnbaar niet meer horen“. Dat wordt dan door keurmeesters verkondigd.

Op de volgende vergadering te Amersfoort zal ik hier toch eens wat van zeggen. Daar zal ik laten blijken dat ik het heus nog wel goed kan horen. En, dat ik nog drommels goed weet wat **voldoende, goed en zeer goed** betekend. Veel hedendaagse keurmeesters, de goede niet te na gesproken, leggen dat maar al te vaak naast zich neer. Dan komen die toestanden naar voren.

Dat wij vroeger het nachtegaalaccent hebben moeten invoeren was een bittere noodzaak en we zullen daar vandaag de dag nogmaals de nadruk op moeten leggen, willen we de echte waterslager met hun metallieke zang weer terug krijgen. Het gaat anders de verkeerde kant op.

Het is mij ook niet vreemd dat u op de laatste waterslagerwedstrijd te Amersfoort vogels hoorde, die niet vrij waren van het harzerachtige en ondanks dat feit toch hoge punten kregen, dat klinkt ook mij niet vreemd in de oren. Dat wist ik allang. Dat ligt ook aan de keurmeesters.

Zij hebben er kennelijk geen moeite mee om de vogels in punten op te jagen, ondanks het feit dat de klank niet goed is te noemen. Het ligt maar aan het feit hoe **zij** het interpreteren. Dat u een kampioensvogel heeft gekocht die later sterk tegenviel, voor wat de echte waterslagerzang aangaat, daar zijn deze keurders mee voor verantwoordelijk.

Waar moet dat heen, meneer Van Woezik, als men vogels die alleen een waterrol laten horen, die wij van de vroegere harzer herkennen en geen klok heeft maar laat ik zeggen gebogen fluiten en toch hoge punten krijgt van de waterslager-keurmeester? We gaan m.i. dezelfde weg op als indertijd de harzer-vogels, toen men de viertoerenvogel propageerde. Waar zijn ze gebleven de prachtige waterrollen, de mooie waterkloeken, wat waren dat soms diepe vogels. Hadden we ze maar weer!

Maar . . . , de keurmeesters willen ze niet meer horen. Als een harzer een goede schokkel brengt durven de keurmeesters die schokkel niet te bewaardigen en geven ze maar holklengel. (-)

Uw laatste opmerking, dat wij samen onze stem moeten laten horen via onze beide bondsbladen en hoog-nodig de puntjes weer eens goed op de i moeten plaatsen ben ik volmondig mee eens; vandaar dit antwoord van mij waarvan ik dacht dat het één van die puntjes is. Voor de rest is het afwachten welke reacties we nu krijgen. Dank voor uw schrijven meneer Van Woezik en van harte sukses met uw streven om de waterslagersport weer op een goed niveau te helpen.

korte berichten

VAN DE KEURMEESTERS

Tijdens Vogel '77 zijn in Rotterdam weer examens voor keurmeesters gehouden. De volgende heren zijn geslaagd:

Voor kleurkanaries: H. Hillebrink, Ch. de Bourbonstraat 59, Dordrecht, tel. 078 - 3 96 69; J. W. van Raaij, Kikkenstraat 16, Weesp, tel. 02940 - 1 06 52.

Voor postuurkanaries: H. Gering, Ehrenstrasse 10, 429 Bocholtz, Duitsland.

Voor grasparkieten: F. A. Schaddelee, Goudenregenstraat 6, Papendrecht, tel. 078 - 5 01 18;

H. van Gent, Oosterpas 52a, Ben. Leeuwen, W. J. van Dorst, van Meterenstraat 2, Breda, tel. 076 - 13 10 78.

Voor tropen etc.:

K. Dijkink, Langevoor 62, Marknesse, tel. 05273 - 14 38; G. W. van der Meijden, Kemperlandstraat 27, Bostel, tel. 04116 - 45 29 en A. P. Braam, Keijndriesstraat 20, Haalderen, tel. 08811 - 25 07.

Aan allen onze oprechte gelukwensen en heel veel plezierige keurdagen.

Op hun beurt willen de geslaagden hun dank uitspreken tegenover de heren docenten en alle afdelingen waar zij als bijzitter hebben mogen fungeren om de zo nodige praktische kennis te kunnen opdoen.

Met dank voor de bewezen diensten kunnen de navolgende heren van de keurmeesterslijst worden afgevoerd, dit op eigen verzoek:

A. Th. Hummel (grasparkieten), N. G. Tijmsmans (kleurkanaries) en J. Kroon (harzers).

Het telefoonnummer van de heer P. L. Huizinga (kleur) is gewijzigd in 053 - 32 33 89 en de heer J. L. van Haaff (kleurkanaries) is verhuisd naar Verkavelingsweg 1 te Radewijk, tel. 05238 - 286.

OVERLEDEN

A. Nad, Hoenderloo; J. Strampel, Steenwijkerwold; K. Donker, Lisse; Th. Tank, Emmeloord; J. Tienesen, Son; J. Jaspers, Gassel; L. Doldersum, Emmercompasc.; V. Bronswijk, Nijmegen; N. v. d. Heuvel, Oudheusden; G. Blom, Benningbroek; G. de Jong, Loon op Zand; H. Fisscher, Hengelo; J. Evers, Den Haag; P. Salari, Gorssel; A. Korver, Alkmaar; H. Wagemans, Sittard. Dat zij rusten in vrede.

c.o.m. tentoonstelling

De C.O.M. wereldtentoonstelling voor het noordelijk halfrond is dit jaar door Italië georganiseerd en wel te Genua. Bijna 300 vogels werden door onze leden ingezonden en ondanks deze bescheiden deelname zijn er zeer knappe resultaten behaald. Zie hier de erelijst.

3e prijs stam vetstof met rood, **H. Tjonk**, Almelo.

Kampioen stam en **3e prijs** enkeling pigment zonder rood, **Fr. van Kessel**, Dinther.

3e prijs stam pigment zonder rood, **C. Janssens**, Putte.

3e prijs stam en **kampioen** enkeling Belgische Bossu, **H. Huijgens**, Bergen op Zoom.

Kampioen en **3e prijs** enkeling Fife Fancy, **J. G. M. Heersche**, Geertruidenberg.

Kampioen stam Gloster, **A. L. van Liempd**, Breda.

2e prijs enkeling Gloster, **A. Heijnen**, St. Willebrord.

2e prijs enkeling Lizard, **W. A. Voeten**, Zundert.

Kampioen stam en **kampioen** enkeling tropen, **T. J. Geerts**, Ulft.

Kampioen enkeling Zebravinken, **Kampioen** enkeling Jap. Meeuw en **3e prijs** enkeling Jap. Meeuw, **D. Offerman**, Aalsmeer.

3e prijs enkeling Zebravinken, **K. Stoter**, Vollenhove.

Kampioen stam moz.sijs maal kanarie, **B. J. Ketelaar**, Varselder.

AAN ALLE PRIJSWINNAARS ONZE OPRECHTE GELUKWENSEN.

De volgende C.O.M.-kampioenschappen zullen worden gehouden van 19 januari tot en met 5 februari 1978 in Bocholt, Duitsland.

Zij tevens nog vermeld dat onze bondspenningmeester, de heer J. van Splunter, te Italië is begiftigd met de gouden C.O.M.-speld wegens zijn goede werk gedurende 15 jaar als penningmeester van de Confederation Ornithologique Mondiale. Van harte proficiat, Jo!

vorkstaartlijsters

Meindert de Jong

De vorkstaartlijsters of vorkstaarten behoren tot de lijsterachtigen en wel tot de familie **Encurinae**, die zeven soorten telt, die alle thuishoren in de bergachtige streken van Zuidoost-Azië, terwijl ook een paar soorten domicilie hebben in Indonesië. Het liefst houden zij zich op in de buurt van snelstromende

rivieren en beken in het gebergte of waterlopen door het oerwoud, doorgaans op hoogten variërend van 500 tot 1000 meter, hoewel ze ook gesignaleerd zijn op veel grotere hoogten. Hun gedragingen tijdens het foerageren komen overeen met die van de kwikstaarten: ze rennen snel over de bodem of stenen langs de oevers en vliegen steeds kleine eindjes weg.

Hierbij houden zij de staart vrijwel horizontaal en „kwikken” er niet of nauwelijks mee. Tijdens de balts is echter de staart het „attribuut” waarmee gewerkt wordt: het lichaamsdeel wordt hoog opgericht, ze sluiten dit of waaiëren het zo breed mogelijk uit; dit herhaalt zich voortdurend.

Alle vorkstaarten zijn gestoken in een bont verenpakje. De staart is erg lang en zeer diep gevorkt, waaraan ze dan ook de naam danken. Van de meeste soorten is de roep hoog en doordringend en dit laten ze voornamelijk horen wanneer ze worden opgejaagd. Het voedsel bestaat uit wormen, insecten en andere ongewervelde diertjes, die in overvloed aanwezig zijn langs de rivieroevers. Naar verluidt schiet op zijn minst één soort onder het wateroppervlak om voedsel te zoeken op de manier van onze waterspreeuw.

Het nest is komvormig en zeer compact, vervaardigd van groene mossen en dunne wortels, vermengd met klei. Over het algemeen bevinden deze bouwseis zich in de nabijheid van het water, in een rotsspleet, achter een steen, onder boomwortels of een gat in de oever. Er worden drie of vier eieren gelegd, hoewel sommige soorten twee reeds voldoende vinden. De ondergrond is wit, groen- of bruinachtig en overdekt met gelige of roodbruine vlekjes.

albino-huiszwaluw, een zoölogische zeldzaamheid

Albino-huiszwaluw,
een zoölogische zeldzaamheid.

Bij een van mijn vrienden-vogelkwekers hebben de aan zijn huis broedende huiszwaluwen het op de foto afgebeelde albino-huiszwaluwjong uit het nest geworpen.

Het betreft hier een echte albino met rode ogen. Een zoölogische zeldzaamheid, zoals men mij van verschillende zijden verzekerde. De vogel werd met meelwormen, vliegen, ei en een vitaminedoosje bijna drie weken gevoed, tot aan zijn eerste vlieg-pogingen. Toen ging hij dood.

Vanwege zijn zeldzaamheid bevindt de huid zich nu in het Landesmuseum Hannover.

tekst en foto: Günter Oppenborn
vertaling: J. Luysterburg

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En . . . compleet.
Dus niets aan toevoegen. En . . . van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoeders

Cédé Vogelvoeders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

van groen tot albino 2

door H. K. v. d. Wal

De donkere kleurstoffen of melanine

Tot nu toe is gesproken over donkere kleurstoffen in de bevedering om het verschil aan te geven tussen deze kleur en de lichtere kleuren, het is evenwel juister om hiervoor de naam MELANINE te gebruiken.

De kleurstoffen in de bevedering komen voor in de vorm van korrels. Onder **Melanine** verstaan we dus die kleurstofkorrels, die in de bevedering een kleur veroorzaken die kan variëren van zwart tot zeer lichtbruin. Indien we verschillende gepigmenteerde kanaries nauwkeurig bekijken dan zien we ook inderdaad in grote lijnen twee verschillende donkere kleuren n.l. zwart en bruin.

Het voorkomen van deze twee kleuren wordt veroorzaakt door de soort en vorm van de melanine korrels.

We onderscheiden daarom ook twee soorten melanine n.l.:

- a. melanine, bestaande uit **staafvormige** korrels; we noemen dit **eumelanine**
- b. melanine, bestaande uit **bolvormige** korrels welke we **phaeomelanine** noemen.

Om een inzicht te verkrijgen in het ontstaan van de diverse kleurvariëaties is het van belang te weten wat we onder deze twee soorten melanine verstaan. U zult daarom dan ook als kleurkanarie-kweker moeten proberen onderstaande samenvatting zoveel mogelijk eigen te maken;

EUMELANINE = staafvormige melanine korrels, variërend in kleur van zwart tot donkerbruin — ook wel zwartmelanine genoemd — welke in de kleurkanarie vooral aanwezig zijn in de vorm van een bestreppingspatroon op de rug en in de flanken.

PHAEOMELANINE = bolvormige melanine korrels, variërend in kleur van bruin tot lichtbruin — ook wel bruinmelanine genoemd — welke in de kleurkanarie vooral aanwezig zijn in de vorm van een bruine kleur tussen de rugbestreping en in sommige gevallen voor de borst.

Uit bovenstaand overzicht blijkt dat de beide soorten melanine gelijktijdig in de bevedering aanwezig zijn. Samen geven ze dan een beeld van een bepaalde kleur. Daar de beide soorten melanine in verschillende gradaties zich kunnen uiten en daarnaast ook het aantal korrels in de bevedering kunnen verschillen is het mogelijk om diverse verschillende kleuren te verkrijgen. De wijze waarop deze kleurverschillen ontstaan zal bij de bespreking van deze kleuren nader worden toegelicht.

De lichte kleurstoffen of carotinoiden

Naast de besproken donkere kleurstoffen treffen we bij de kleurkanarie ook lichtere kleurstoffen in de bevedering aan.

Deze lichte kleurstoffen noemen we de **CAROTINOIDE** kleuren of **VETSTOF**kleuren.

De naam Vetstofkleur wordt ontleend aan het verschijnsel dat deze kleurkorrels in vet oplosbaar zijn. We onderscheiden bij de carotinoide kleuren in principe twee soorten:

- a. geel carotinoide welke in de bevedering de gele kleur veroorzaakt
- b. rood carotinoide welke in de bevedering de oranje-rode kleur veroorzaakt.

Beide genoemde kleuren komen ook weer in verschillende gradaties voor en zullen nog nader worden toegelicht.

Naast de gele en oranje-rode kleur (we spreken nooit van een rode kleur) komt bij de kanarie ook de **WITTE** kleur voor.

Deze witte kleur wordt niet veroorzaakt door een bepaald soort carotinoide maar ontstaat juist door het ontbreken van vetstof korrels in de bevedering waardoor we dus alleen de kleur van de bouwstof van de veer overhouden. In feite is wit dan ook geen kleur in de zin van het woord maar wordt wel tot een kleurslag bij kleurkanaries gerekend.

De gepigmenteerde kanarie

In het voorgaande hebben we vastgesteld dat we in een kleurkanarie een drietal soorten kleurstoffen onderscheiden n.l.: eumelanine, phaeomelanine en carotinoide (geel, or. rood of wit). Alle kleurkanaries die in het bezit zijn van deze drie soorten noemden we de **Gepigmenteerde kanaries**.

Daarnaast is er al op gewezen dat de mogelijkheid aanwezig is dat zowel het eumelanine als het phaeomelanine in diverse gradaties kan voorkomen. Het is ook mogelijk dat de melaninesoorten worden gereduceerd, in een andere vorm worden omgezet of zelfs worden belet om op te treden.

Afhankelijk van de wijze waarop zowel het eumelanine, het phaeomelanine en de carotinoide gezamenlijk in de bevedering aanwezig zijn, wordt de uiterlijke kleur van de kleurkanarie bepaald.

Aan deze verschillende kleuren worden diverse benamingen gegeven. Afgezien van de vele mogelijkheden, is het vooral belangrijk te weten dat we de gepigmenteerde kleurkanaries kunnen indelen in vier groepen of series n.l.:

- a. de **GROEN** serie; b. de **AGAAT** serie; c. de **BRUIN** serie en d. de **ISABEL** serie.

Binnen elk van deze series komen de diverse kleurslagen voor die in de komende artikelen uitvoeriger zullen worden besproken.

VOGEL '77 EEN GROOTS EVENEMENT

„Het is een niet alledaagse gebeurtenis, dat een lid van de volksvertegenwoordiging gevraagd wordt om een landelijke tentoonstelling te openen. Het is immers een eer die veel eerder weggelegd blijkt te zijn voor bestuurders van alle niveaus. Als ik desalniettemin gaarne de uitnodiging aanvaardde, is het zeker niet in de laatste plaats om daarmee namens mijn collega's blij te geven, dat het wel en wee van de vele vogelliefhebbers in ons land, ook ons, parlementsleden, zeer ter harte gaat. Ik spreek nadrukkelijk ook van mijn collega-Kamerleden. Want ik kon met vreugde constateren, dat die interesse voor de vogelliefhebberij dwars door de politieke partijen heen loopt. Het is aan het bestuur van de N.B.v.V. bekend dat mevr. Lückers-Bergman van de K.V.P., de heer Scholten van de A.R.P. en ik zelf in regelmatig contact staan met de staatssecretaris van C.R.M. die vogelzaken en vogelfauna in zijn portefeuille heeft. Wij proberen hem, en niet zonder succes, duidelijk te maken dat hij in zijn strijd tegen aantasting van de volièrehouder en vogelkweker, niet tegen zich heeft, maar tot zijn hartelijke bondgenoot moet rekenen.”

Met deze woorden begon drs. H. M. Franssen, lid van de Tweede Kamer voor de P.v.d.A., zijn speech bij de opening van VOGEL '77. Met verschillende voorbeelden maakte hij vervolgens duidelijk dat de vogelliefhebberij in een grote traditie van cultuur staat; dat ze duidelijk veel met recreatie heeft te maken en omdat maatschappelijk werk beoogt de mens echt mens te laten zijn kan mogelijk ook nog een verbinding met deze laatste departementale naam worden gevormd.

Zijn woorden bedoelden zichtbaar te maken hoezeer een bond als de onze voor het hele land, voor de gehele samenleving van enorm groot belang is. Hij sprak de wens uit dat de betere verstandhouding tussen bond en overheid bestendig zal blijven en verdere vruchten zal afwerpen. Een belangrijk resultaat was al zichtbaar in de inzending van 76 wildzangvogels. Een dergelijk aantal hadden we nooit eerder kunnen exposeren.

Foto 1: Drs. H. M. Franssen tijdens zijn openingstoespraak.

Trouwens, VOGEL '77 kende méér hoogtepunten.

Ruim 950 leden, uit alle delen van ons land, namen aan deze bondskampioenschappen deel en gezamenlijk zonden zij 5072 wedstrijdvogels in, in een zeer gevarieerde, ja zelfs unieke collectie. Ook voor de verkoopklasse bestond weer ruime belangstelling, zowel van de zijde van de inzenders als van de kopers. Meer dan 75% van de 2287 vogels verwisselden van eigenaar en de omzet bedroeg ruim 48.000 gulden. De expositie is door meer

Foto 2: 15 jaar in Rotterdam was voor voorzitter Van Liempd aanleiding om de medewerksters eens in de bloemetjes te zetten. Hij onderstreepte daarbij ook dat de mannelijke medewerkers net zo veel dank verschuldigd zijn.

dan 13.000 mensen bezocht. Wat de catalogus betreft, deze is weer in eigen beheer op het bondsbureau gedrukt en met een verhoogde oplage zijn we ditmaal redelijk uitgekomen, zij het dat we er toch weer enkele tekort kwamen. Er is bijzonder hard door onze medewerkers en medewerksters gewerkt. Hun inzet droeg er toe bij dat alles toch op rolletjes liep.

Meer dan 7000 vogels in een hal, waarin de te benutten ruimte in de loop van de jaren steeds kleiner is geworden, vraagt niet alleen veel improvisatie tijdens opbouw, maar ook aanmerkelijk meer inspanning en energie. Vandaar dat wij al die vrijwilligers heel, heel veel dank verschuldigd zijn. Ook de keurmeesters hadden het niet gemakkelijk. De keuring moest, juist tengevolge van het wezenlijke gebrek aan ruimte, worden verricht onder omstandigheden die beslist niet ideaal waren. We zijn hen eveneens erg veel dank verschuldigd.

Bij de sluiting wees de tweede voorzitter, de heer W. J. Mulder, er op dat de omstandigheden waaronder deze expositie is gehouden, niet voorzien waren. Slechts enkele weken vóór de tentoonstelling bleken we niet over een gedeelte van de hal te kunnen beschikken. En wie had er gerekend op meer dan 2000 vogels méér dan in 1976? Hij bood desondanks de excuses van het bondsbestuur aan en deelde tevens mede dat de volgende bondskampioen zal worden gehouden in het **TURFSCHIP** te **BREDA**. Voor het overgrote deel van de inzenders is de afstand niet méér dan naar Rotterdam, en hij hoopte dan ook allen in 1978 weer terug te zien.

Al met al mogen we zeggen dat VOGEL '77 een groots evenement is geweest, dat dankzij de inzet van allen die daarbij betrokken waren, met name ook de speciaalclubs, zeer goed geslaagd is. Nogmaals onze welgemeende dank aan iedereen, onze hartelijke gelukwensen aan de prijswinnaars en heel graag tot VOGEL '78 in het Turfschip in Breda.

Foto 3: De keurmeesters hadden een zware taak...

Foto 4: ...die zij tot een voortreffelijk einde brachten...

Foto 5: ...alhoewel voor het vaststellen van de kampioenen wel zware debatten werden gevoerd.

Foto 6: Tweede voorzitter Mulder verrichtte de prijsuitreiking omdat voorzitter Van Liempd reeds met de Nederlandse inzending naar de C.O.M. tentoonstelling in Genua was vertrokken. Hij kweet zich overigens goed van zijn taak en ook dat gebeuren verliep in een erg plezierige sfeer.

nieuws uit het dierenpark wassenaar

Tot de belangrijkste aanwinsten van de afgelopen periode behoren een viertal Hartlaub's toerako's (**Tauraco hartlaubi**), welke afkomstig zijn uit de bergwouden van Oost-Afrika. Deze fraaie vogels, die zich evenals alle overige soorten toerako's hoofdzakelijk voeden met vruchten, bezitten een schitterend verenkleed, bestaande uit staalblauwe en donkergroene tinten, terwijl de kop gesierd is met witte vlekken. De grootste bijzonderheid vormen echter een aantal rode veren aan de binnenkant van de vleugels, die pas zichtbaar worden wanneer de vogel opvliegt. De kleurstof in deze veren verdwijnt echter zodra deze in aanraking komt met enigszins alkalisch water. Na verloop van tijd zal de rode kleur aan de binnenkant van de vleugels weer terugkomen. Losse veren bezitten niet het kleurherstellend vermogen.

Andere nieuwkomers zijn vier Kemphanen (**Philomachus pugnax**) en voor diegene, die er wel eens met de verrekijker op uit trekken zullen het geen onbekende verschijningen zijn, want zij zijn tussen maart en oktober ook in Nederland waar te nemen. Deze weidevogels, die tot de plevieren behoren, zien er in de winter nogal onopvallend uit. Dit verandert echter, zodra de paartijd aanbreekt, want dan krijgen de mannetjes een heel ander verenkleed en zijn zij getooid met grote verenkransen, waarmee zij zo heftig naar elkaar pronken, dat zij hieraan de naam Kemphaan te danken hebben. De twee paartjes, die het dierenpark momenteel bezit zijn geboren in de dierentuin van Helsinki en gezien onze kweekresultaten met andere plevieren, hopen wij dat Kemphanen zich ook bij ons zullen voortplanten.

De onlangs gearriveerde Koningsglansspreeuwen (**Cosmopsarius regius**), die vanwege hun felle blauwe en gele kleuren als de fraaiste soort glansspreeuw beschouwd worden, zijn afkomstig uit Oost-Afrika. Deze glansspreeuwen zullen, na eerst een quarantaine-periode doorgemaakt te hebben, ondergebracht worden in een van de grotere zijvolières in de Louise-hal.

Ondanks het bepaald niet gunstige jaargetijde zijn er toch een tweetal geboorten te melden.

Een niet alledaagse gebeurtenis is de geboorte van een Nicobarduif (**Caloenas nicobarica**), die op 21 december in de Louise-hal plaatsvond. Nicobarduiven worden, vanwege hun lange halsveren ook wel manenduiven genoemd en hoewel het inmiddels uitgevlogen jong deze typerende halsveren nog mist, vertoont het reeds sterke overeenkomst met het uiterlijk van de ouders.

Tevens zorgde een paartje Rozekop-dwergpapegaai (**Agaparnis roseicollis**), welke gehuisvest zijn in een van de buitenvolières voor een drietal nakomelingen.

de schamalijsster

(Copsychus malabaricus)

Deze prachtige lijster zou eigenlijk bij geen enkele liefhebber van insectenetende vogels mogen ontbreken. Hoewel deze vogel vrij algemeen bekend is zien we ze toch maar heel weinig op onze tentoonstellingen.

Toch worden ze vrij regelmatig geïmporteerd, maar nooit in grote hoeveelheden. Bij deze importen zitten overwegend mannen en maar heel weinig wijfjes, dit geeft al direkt moeilijkheden als we over kweken gaan praten.

Het gebied waar ze in de natuur leven is buitengewoon groot, heel Z.O.-Azië vanaf India tot op vele Indonesische eilanden, op het schiereiland Malakka en in het gehele vroegere Indo-China (Vietnam, Laos, Cambodja) komen deze prachtvogels voor.

Veel uiterlijke verschillen tussen de haast 20 voorkomende soorten zijn er niet, dan alleen wat kleine kleurverschillen en de staartlengte welke vooral bij de soorten uit Indo-China aanmerkelijk groter is dan bijvoorbeeld de Indiase soorten.

Het zijn van nature echte bosbewoners, vrij schuwe vogels, die in de onderbegroeiing van het oerwoud hun dagelijkse kostje aan levende insecten van allerlei aard opzoeken.

Een kleurbeschrijving zal ik niet geven, immers de zeer goede kleurenafbeelding spreekt voor zich zelf. De pop is aanmerkelijk minder sterk gekleurd, terwijl ook de jonge vogels het zelfde gekleurd zijn als de pop, wat nog al eens moeilijkheden kan geven. Indien u bij import speciaal een pop zoekt en vindt, kan het ook een jonge man zijn.

Deze vogels worden in India zeer veel gehouden door de daar wonende vogelliefhebbers. Ze worden meestal jong uit het nest gehaald en dan zelf grootgebracht. Ze worden met zeer veel liefde verzorgd en staan in hoog aanzien, dit geldt trouwens ook voor enkele andere vogels n.l. de gouvoorhoofdvladvogel en de nachtegaal.

Ongeveer 100 jaar geleden, zo rond 1880, werden de eerste Schamalijssters naar Europa gebracht, waarschijnlijk het eerst in Duitsland. Hoewel ze toen nog zeer kostbaar waren, zo ongeveer 100 Mark (voor die tijd een ontzettend hoge prijs), waren er direct al zeer veel liefhebbers, die deze vogels graag wilden hebben. En zo is het tot op heden eigenlijk gebleven. Toch zijn er ook nu nog vele liefhebbers, die een pas ingevoerde schamalijsster eigenlijk niet durven aanschaffen, omdat deze vogels nog op voer gebracht moeten worden. Het voer wat wij ze normaal toedienen verschilt aanmerkelijk van dat, wat ze in de natuur vinden (levende insecten) of wat ze in hun herkomstlanden krijgen toegediend.

In de huidige literatuur waarin deze vogels besproken worden, wordt over de voeding meestal niet anders vermeldt, dan dat ze te houden zijn op universeelvoer en wat meelwormen. Zo simpel ligt het helemaal niet.

Allereerst is het van belang op welke wijze deze vogels gehouden worden. Buiten in de volière met de

mogelijkheid ermee te kweken, of binnen in de kooi, waar deze vogel voor de zang gehouden kan worden. Wordt de vogel buiten gehouden, dan is dat aanmerkelijk eenvoudiger dan binnen. Als basis geven we een **goed** universeelvoer (vooral het Duitse insectenvoer van de fa. Claus is buitengewoon geschikt). We vermengen het universeelvoer met wat hard gekookt ei, doen er per dag een theelepel miereneieren (verse of diepvries) doorheen. Daarnaast geven we per dag 15 tot 20 meelwormen liefst in 2 porties. Dit alles kunnen we aanvullen met allerlei levende insecten, als spinnen, krekels, sprinkhanen enz. enz. Vooral in de zomer is er buiten zeer veel te krijgen, het kost niets dan alleen wat moeite.

Houden we de vogels in de buitenvolière dan krijgen ze al vanzelf een gedeelte van die levende insecten, welke wel in de volière voorkomen.

Hebt u de vogelliefhebberij in uw vingers zitten, hebt u er werkelijk feeling voor, dan is het heus niet zo moeilijk een schamalijsster op voer te krijgen. In het begin vooral wat levend voer door het universeel doen en het moet gek zijn als ze na korte tijd al niet van het universeelvoer eten. Het is een kwestie van aanvoelen of de vogel goed reageert op dat voer. Naast een goed voer is het geven van veel badwater beslist noodzakelijk; baden doen ze heel graag, soms zelfs meerdere malen per dag. Het kan hun conditie alleen maar ten goede komen. Willen ze zelf niet baden, wat maar hoogstzelden voorkomt, dan dagelijks, als het kan meerdere malen, besproeien met de bloemenspuit, vanzelfsprekend niet met water wat zo uit de kraan komt, maar lauw warm. Meestal na korte tijd leren ze dan van zelf wel een bad te nemen. De meeste schamalijssters worden gehouden als zangvogel. De huisvesting er van kan dan het beste geschieden in een kistkooi, of vitrine van 80-100 cm met een evenredige hoogte en diepte.

Deze tropische lijster **kan** een prachtige zang laten horen, maar helaas **kan** het ook anders zijn. Ik heb heel wat schama's gezien en gehoord, er waren fantastische zangers onder, maar ook vogels die nauwelijks geluid voortbrachten. Zelf heb ik er verschillende gehad, maar helaas moet ik bekennen nog nooit een werkelijk goede zanger. Hopelijk krijg ik er toch nog eens in mijn bezit, want wie ooit een werkelijk goed zingende schamalijsster gehoord heeft, vergeet dat nooit meer.

Schamalijssters alleen gehouden in een kooi worden zeer tam. Het verdient aanbeveling ze dagelijks vrij te laten in de kamer, zodat ze hun vleugels goed kunnen gebruiken.

Tezamen met andere vogels in een kooi kunnen deze vogels niet. Een schamalijsster is vrij agressief, niet alleen tegen soortgenoten maar tegenover haast elke andere vogel, alleen in grote volières kan het wel eens lukken ze met andere ook grotere soorten vogels samen te houden.

De verzorging van de schama is niet zo moeilijk, voeding en huisvesting is reeds ter sprake gekomen, bijzonder gevoelig voor ziekten zijn ze niet, alleen voor poot-gebreken moeten we oppassen, vooral verdikkingen en verzweringen aan de poten willen nog wel eens optreden. Allereerst moeten we zorgen voor een zachte bodembedekking, als vochtige turf-molm, bladaarde enz. dus geen zand of grit. Ook de

zitstokken zijn van veel belang, liefst regelmatig verse boomtakken geven en geen zitstokken van hardhout, of wat je tegenwoordig al ziet van kunststofmaterialen.

Er worden echter toch reeds vele schama's met pootgebreken ingevoerd, hoe die ontstaan zijn is moeilijk na te gaan, een voedingskwestie? of verkeerde behuizing? het is mogelijk. Vogels die zweren aan de poten hebben behandelen we dagelijks met lauwwarm water (schoonmaken) en jodium, ook insmeren met levertraanzalf kan helpen. Maar voorkomen is nog altijd beter dan genezen. In het begin schijnen ze, uiterlijk althans, er geen last van te hebben, maar wanneer er niets aan gedaan wordt, kan het op den duur toch de dood van de vogel tot gevolg hebben.

Naast die pootgebreken kan bij een schama ook de rui wel eens moeilijkheden opleveren. Normaal moet de vogel in augustus/september goed ruien. Bij importvogels wil dit nog wel eens uitblijven en pas later op gang komen. Persoonlijk heb ik zelfs meegemaakt dat de vogel helemaal niet wilde ruien, ondanks alle pogingen om dat op gang te brengen. Dat er dan met die vogel iets niet in orde is, is wel duidelijk.

Een middel wat wel eens wordt aanbevolen om de rui op gang te brengen, nl. het uittrekken van veren, hetzij staartveren hetzij vleugelveren, kan ik nu niet zo toejuichen. Veren die worden uitgetrokken komen naar mijn mening nooit zo mooi terug als bij een normale rui. Ook mag men nooit alle veren op een bepaalde plek tegelijk uittrekken, het kost de vogel dan te veel energie (met alle gevolgen van dien), om tegelijk weer nieuwe veren te vormen.

Een ander middel om de rui te bevorderen is het blootstellen van de vogel aan directe zonnestralen.

Nog een middel ter ruibevordering is het toedienen van dagelijks een portie verse miereneieren. Het is een oud middel, wat door oudere liefhebbers, speciaal voor insectenetters, nogal eens gebruikt werd. Tenslotte de kweek met deze vogels. Hoewel we niet kunnen spreken van een prima kweekvogel, wordt er toch tegenwoordig regelmatig mee gekweekt. Ook hier in Nederland wordt er met schama's door enkele liefhebbers gekweekt.

Voor het kweken is het natuurlijk noodzakelijk, dat we de beschikking hebben over buitenvolières. Deze behoeven geenszins groot te zijn maar wel goed beplant. In een beplante voliëre voelen ze zich het best thuis. Trouwens die beplanting is van veel belang als de pop en man bij elkaar gezet worden. Vooral als de man nogal agressief is kan het op flinke vechtpartijen uitdraaien, en dan is het wel gewenst als de pop zich in de struiken kan verschuilen. Vanzelfsprekend mogen per voliëre maar één stel schama's worden gehuisvest.

Indien alles goed gaat, kan er vrij snel een open nest gebouwd worden, waarin dan ongeveer een 4-tal eieren gelegd worden, welke $\pm$ 13 dagen bebroed worden. De jonge vogels blijven ongeveer 3 weken in het nest, ze worden grootgebracht met levende insecten. Er is dan ook heel wat nodig aan **levend** voer, voordat die jonge vogels uit het nest komen.

Op zichzelf is het altijd weer een hele prestatie voor een liefhebber om jonge schamaliijsters te kweken. Ik weet, dat in dit artikel over deze prachtige vogels, lang niet alles is verteld wat er te vertellen is. Een schama is een buitengewoon interessante vogel die altijd weer boeit en een liefhebber voor problemen zet.

Toch hoop ik, dat dit artikel, vooral voor liefhebbers van insectenetende vogels, de liefde voor de schamaliijster wat heeft aangewakkerd.

E. M. Wessels

---

zeldzame inzendingen op Vogel '77

Onder de 5072 ingezonden wedstrijdvogels op de bondskampioen bevonden zich ook een tiental exemplaren welke voor het eerst als eigen kweek laatste broedjaar waren ingezonden. Zoals reeds eerder is geschreven zouden aan de inzenders van dergelijke vogels oorkondes worden uitgereikt vanwege deelneming aan deze kampioenschappen en ter bekrachtiging van een kweekresultaat welke als uniek of bijzonder kan worden beschouwd.

In samenspraak met de betreffende technische commissie is door het bondsbestuur een oorkonde uitgereikt aan:

L. Nowee, Den Hoorn-Delft met Schamaliijster
J. Gijbels, Tilburg met Weduwetangara
G. van Damme, Middelburg met Weduwetangara
J. A. Beekmans, Gemert met Roodoorbuulbuul
C. van Zullekom, Philippine met Witkuifgaai
M. M. Hagenaars, Geldermalsen met Witborstral
P. Persoon, Poeldijk met Geelbuikortolaan
K. A. Veen, Sappemeer met Agapornis Taranta
B. Kok, Ulf met Zevenstrepengors
B. van Eekeres, Edam met Blauwgestreepte lori.

Aan bovengenoemde inzenders nogmaals onze hartelijke gelukwensen en wij hopen dat ook VOGEL '78 een aantal van dergelijke primeurs zal kunnen tonen. Wellicht dat dit een stimulans zal zijn om er alles aan te doen om juist meer met zeldzame vogels goede kweekresultaten te behalen.

de volière van de maand

Foto 1 toont u de volière van J. J. de Vries, De Ruyterlaan 2 in Bennebroek. Toen hij ongeveer 10 jaar geleden in Bennebroek kwam te wonen, moest hij zijn vogels tijdelijk onderbrengen op de zolder van zijn huis. Hij betrok een nieuwe gemeentewoning in een nieuwe wijk en zomaar een vogelverblijf bouwen was er niet bij. Na veel vieren en vijven, en veel tekeningen, mocht hij toch een hokje bouwen op een plaats die de gemeente voor hem had bepaald, namelijk achter tegen de schuur waar hij zelf geen en de burens wel zicht op hadden. Na 2 jaar begon het bouwwerk zo weg te zakken en scheef te hangen dat hij na veel piekeren maatregelen nam om verdere „afdrijving” te voorkomen. Hij maakte van betonijzer twee lange bouten en bevestigde deze door zijn kooi en de buitenmuur van de schuur en schroefde ze aan de binnenkant van de schuur vast. Klaar is Kees dacht Sjaak, maar vergeet het maar. Het hok bleef wel zitten maar de fundering zakte steeds verder weg. Hierdoor ontstonden levensgrote kieren in de bodem waardoorheen tal van muizen binnenkwamen en de nodige graantjes meepikten. Ten einde raad klom hij weer in de pen en maakte nieuwe tekeningen voor een andere volière. Dit was in 1969 maar de gemeente weigerde een vergunning af te geven omdat het bouwwerk te groot van omvang en te gesloten was. Na met een toen zijnd bestuurslid naar een van de wethouders te zijn geweest en een adviseur van de bond in de arm te hebben genomen, hield de wethouder voet bij stuk; het ging niet door PUNT UIT. Dan dat verzakte hok maar weer opbouwen en de kieren dicht zien te maken. Na een tip van een kennis te hebben gekregen dat er mogelijk 2 andere wethouders zouden komen, dacht hij NU moet het gebeuren en in oktober 1973 diende hij opnieuw een aanvraag in, inclusief tekeningen in zesvoud. Enige maanden later werd hij opgebeld door de gemeentesecretaris die vroeg wat voor vogels hij had. Hij vertelde toen dat hij waterslagers kweekte. Waterslagers, wat zijn dat? vroeg die secretaris verwonderd. Nadat De Vries dat had uitgelegd ging het vraaggesprek als volgt verder: Bent u lid van een vereniging? ja, ongeveer 16 jaar. Heeft u ook andere vogels? Neen. Steeds hetzelfde soort? Ja. Uiteindelijk resulteerde dit in het feit dat hij op 1 februari 1974 een schrijven van de gemeente ontving dat Gedeputeerde staten een verklaring van geen bezwaar

als bedoeld in artikel 50 lid 8 van de Woningwet moest afgeven. Na ontvangst van een bedrag van f 100,— zou de gemeente een aanvang met de procedure maken. Half augustus 1974, na 10 maanden, kon de vlag uit, de goedkeuring was binnen. Het bouwen op de zeer slappe grond was niet zo eenvoudig, palen boren was te diep, heien te duur, maar wat dan. Toen heeft De Vries een betonnen bak gestort van 6 m lang en 2 m breed. De opstaande rand vanaf de 10 cm dikke vloer werd 40 cm hoog, eveneens de schuin aflopende poten onder de bak. De houten opbouw is niet zo zwaar. De wanden zijn dubbel met daartussen steenwol als isolatie. Het verblijf is in drie ruimten ingedeeld. In het midden is de broedafdeling met onder de broedkooien enkele babyvluchtjes. Links en rechts naast die broedafdeling is een vlucht van 2 x 2 m elk. De Vries hoopt dat zijn vogelverblijf nog wel een paar jaar zal blijven „drijven”, alhoewel hij zich kan voorstellen dat het geheel wel wat zal gaan zakken. **DE KANS DAT HET BOUWWERK WEGDRIJFT EN BIJ DE BUREN TERECHT KOMT ACHT HIJ GERING, MAAR IN DAT GEVAL GOOIT HIJ WEL EEN ANKER UIT.**

Foto 2

De problemen die J. C. M. van Dijk, De Wieken 5 in Zevenbergschenhoek heeft ondervonden, lagen op een iets ander vlak; hij had weer met een andere overheid te maken. Toen hij nog „jong” was mocht hij van zijn vader geen volière bouwen. Overigens was dat besluit van zijn vader niet onbegrijpelijk. Met elf kinderen kan men moeilijk voor één ervan zo'n ruimtevregend idee verwezenlijken. De aanhouder heeft echter wel gewonnen, toen Van Dijk 19 jaar werd, mocht hij vogels gaan houden. Sedert 2 jaar kweekt hij nu kanaries in een volière van 2 x 3 m welke van ijzeren pijp is opgetrokken en van boven met p.v.c. plaat is afgedekt. In die volière werd ook een nachtverblijf, van houten delen, gemaakt. Om de volière is een halfsteens bloemenbak gemetseld en het geheel ziet er best leuk uit. Wij ontvingen deze gegevens plus de foto van een vriend van Van Dijk. Zelf weet hij van deze plaatsing in ons blad niets af en vandaar ook dat we eigenlijk niet over voldoende gegevens beschikken. Dat neemt niet weg dat de foto voldoende duidelijk is zodat er toch wel een idee is te verkrijgen. Wij vonden het gewoon aardig om hieraan mee te werken.

Foto 3

H. van der Meer, Hildegaarde 12 in Maasland, is in maart 1975 met de vogelliefhebberij begonnen. Eerst natuurlijk in het klein, tegen de schuur van de buurman. Spoedig werd die ruimte te klein en ging hij naar andere mogelijkheden zoeken. Achter in zijn tuin staan een aantal grote bomen waaronder niets bijzonders wil groeien. Dit moest de plaats worden voor zijn nieuwe volière.

Op een gewapend betonnen fundering maakte hij van houten delen een verblijf voor zijn vogels van 3 m lang, 1,65 m breed en 1,65 m hoog. Tevoren had hij alles op schaal uitgetekend en het houtwerk reeds op maat gezaagd. Hierdoor verliep de bouw voorspoedig. Het gaas werd aan de binnenkant van de spijlen bevestigd en aan de buitenkant glas. Bovenop werd de volière afgedekt met p.v.c. golfplaat. De voorzijde bleef open en daartegen is een smalle bloemborder aangelegd. In de volière groeit een flinke vlierstruik en enkele kleine coniferen. Het nachtverblijf is links. De vogels hebben een goed beschut verblijf gekregen getuige het feit dat ze de vorige winter zonder enige bijverwarming goed hebben doorstaan. Hij houdt voornamelijk kleine Afrikaanse prachtvinken die thans in een uitstekende conditie verkeren. Jongen hebben ze nog niet gehad, maar ongetwijfeld zullen die gaan komen. Wij wensen hem daarbij van harte veel succes.

Foto 4

C. Broos, Dennenstraat 9 in Oudenbosch is een specifieke kanariekweker en zijn favoriete kleurslag is zilverbruin. Hij heeft daarmee al goede resultaten behaald. Trouwens ook met goudagaat en recessief wit. De volière is helemaal op die gespecialiseerde kweek afgestemd. Het geheel is gebouwd op een betonnen grondplaat van 10 cm dik met daarop een 25 cm hoog halfsteens muurtje, waarop het houtwerk is bevestigd. Het verblijf is 7,50 m lang, 2,75 m breed en 2 m hoog. De ruimte is binnen ingedeeld als volgt: 3 vluchten van 2 x 1,50 m met daarvóór een gang van 70 cm breed. Het andere gedeelte is de feitelijke kweekruimte waarin 16 broedkooien staan opgesteld. Het geheel is voorzien van elektrische verlichting welke automatisch wordt in- en uitgeschakeld. De gehele ruimte kan door middel van een regelbare gaskachel worden verwarmd.

De foto laat duidelijk zien dat het bouwwerk van houten planken is opgetrokken met in het front veel ramen. Ook is óm de volière ruim aandacht aan beplanting geschonken en het ziet er allemaal keurig verzorgd uit, onze complimenten.

wat lezers schrijven

ZWARTE KAPUZENSIJS

Inhakend op het ingezonden stukje van de heer W. Kuijer uit Assen „een vreemde sijs” op blz. 474 van „Onze vovels”, 37e jaargang no. 11, verzoek ik u als redactie onderstaande kopy in ons bondsblad te doen opnemen.

„Het verschijnsel van een zwarte mutant bij het kweken van kapuzensijsjes is mij niet vreemd. Bij de kweek van hybriden ben ik hier eveneens op gestuit. In de jaren veertig heb ik mij voor de toenmalige prijs van f 17,50 een kapuzensijs man aangeschaft. Ik heb deze kapuzensijs laten paren met een oranje-rood agaatschimmel popje. Bij het tweede legsel constateerde ik na een dag of tien dat er een gitzwart jong tussen zat. Geen vleugelbanden, geen schimmelfactor, echter wel goed bevederd. Een fraai vogeltje, geslacht mannelijk. Het eerste jaar, dus ook na de eerste rui, is deze bastaard zwart gebleven. Het tweede jaar verwisselde deze vogel zijn zwarte verenpak voor het normale rood/zwart gevlekte verenpak. Deze vogel heb ik dan ook verkocht. Mij is niet bekend of er verder mee is gekweekt.

Een collega-kweker uit mijn vereniging heeft een analoge kleurwisseling van zwart naar rood meege maakt, zij het dat deze kopuzensijskanaries het eerste jaar niet geheel zwart waren, doch de roodfactor op een enkele plaats reeds lieten zien. Wellicht speelt hierbij een rol het huidige gebruik van roodvoer waar in de jaren veertig nog geen sprake van was.”

H. van Duijn, Stuwstraat 186, Den Haag.

beplanting in en om de volière

cotoneaster

Onder de naam cotoneaster vindt men diverse groenblijvende en bladverliezende gewassen, variërend van kruipende bodembedekkers en forse struiken tot kleine bomen.

U kent beslist wel de cotoneaster horizontalis. Je ziet ze heel vaak in voortuintjes tegen de gevels onder de ramen.

Minder bekend is de afgebeelde vorm Robusta welke veel forser is en zonder enige steun wel 1,50 m hoog kan worden.

Met de grondsoort nemen ze het niet zo nauw, ze gedijen op nagenoeg elke plaats.

Overigens hoe zonniger de standplaats is, hoe meer bessen men kan verwachten.

Merels en lijsters weten met die bessen dan wel weg.

FLORAVI

onze tuin

Deze maand zullen we de waterplanten eens bekijken. We beginnen met het grondmengsel. Het beste is om klei of lemige grond te gebruiken, hierop groeien de meeste waterplanten het beste. U kunt de planten het beste in asbestpotten of de grotere potten en manden van kunststof plaatsen. Ze blijven dan ook verplaatsbaar, wat weer gemakkelijk is bij een schoonmaakbeurt.

De waterlelies kunt u het beste in een mand zetten. Wel dienen dan de wortelstokken met een steen vastgelegd te worden want anders gaan ze drijven. De meest grootbloemige zijn voor een kleine vijver niet zo geschikt, daar ook de waterdiepte vaak onvoldoende is. De laatste jaren zijn er een groot aantal dwergvormen ontstaan met prachtige kleuren en die soorten nemen al genoeg met een waterdiepte van 15 à 20 cm. De beste tijd voor het planten van waterlelies ligt tussen eind mei en eind juni. Als u waterplanten koopt zorg er dan voor dat ze tijdens het vervoer niet uitdrogen. Dit geldt speciaal voor waterlelies. Elk blad dat maar iets aangedroogd is gaat verloren. In een plastic zak met water gaat het prima, als u die zakken tenminste uit de zon houdt. Tot zover de waterlelie, welke de mooie latijnse naam *Nymphaea* draagt.

De gele plomp of *Nuphar lutea* groeit op dezelfde manier als de waterlelie maar is alleen maar geschikt voor grote vijvers. De watergentiaan, *Nymphoides*

peltata, is beter geschikt voor kleine vijvers. In water van 10 tot 30 cm diep groeit ze nog best en geeft de gehele zomer gele gefranjerde bloempjes. Uit Amerika komen ook een aantal waterplanten die hier goed gedijen zoals o.a. de *Orontium aquaticum* met geel en wit gekleurde bloemkolven; de Waterhyacint met mooie paarsblauwe bloemen. De laatste komt uit Zuid-Amerika en doet het hier erg goed. In de winter gaat de plant dood maar in een bak blubber, welke vorstvrij staat, is ze goed te overwinteren. Deze drijvende plant is in het Amazonegebied een ware plaag die zelfs de scheepvaart belemmert, zodat bestrijding noodzakelijk is. Ook in ons land komt een groot assortiment waterplanten voor. Een paar planten welke de bladeren onder water houden en alleen de bloemen naar boven sturen zijn de waterviolier, *Hottonia pallustris*, met groene geveerde blaadjes en in mei-juni met witte bloemtrosjes boven water; de Waterranonkel, *Ranunculus aquatilis*, welke in juni-juli met witte bloempjes bloeit. De Veenwortel, *Polygonum amphibium*, groeit zowel op het land als in het water met rose aren. Deze en de volgende planten hebben de bladeren boven of op het water zoals de Kikkerbeet die op het water drijft met waterlelieachtige blaadjes en in de zomer witte bloempjes geeft. Wat steviger planten zijn Zwanebloem, *Butomus ubellatus*, met prachtige roze bloemen die wel 1,50 m hoog kunnen worden; Gele lis of Iris, *Iris pseudoacorus*, met gele bloemen; Lisdodde, *Thypha angustifolia*, met de lange bruine sigaren; Pijlkruid, *Sagittaria sagittifolia*, met de pijlpuntvormige bladeren en de algemeen voorkomende Waterweegbree, *Alisma plantago*, met zeer decoratieve bloemen. Het waterdrieblad, *Menyanthes trifoliata*, en de wateraardbei, *Comarum palustre*, zijn wel planten die wat schoonheid betreft boven de rest uitspringen. Het drieblad bloeit in juli met witte gefranjerde bloempjes. Ze groeit het beste in water van 5 tot 20 cm diepte. De aardbei met bloemen, die inderdaad op een aardbei lijkt (purperrood), groeit op een diepte van 0-10 cm. Bij de vijver kunt u ook nog een moerasje creëren, bijvoorbeeld door een stuk plastic in de grond te graven, ongeveer 30 cm diep, zodat u daar een aantal planten kunt zetten die niet in het water groeien maar aan de rand. Een paar van deze zijn Moerasvaren, *Thelypteris palustris*, of in grotere tuinen de Koningsvaren, *Osmunda regalis*, maar dan moet er wel schaduw zijn. De Slangenwortel, *Calla palustris*, is een plant die wel wat zeldzaam is geworden. Ze geeft bloemen die op een aronskelk lijken welke in mei-juni verschijnen en soms nog eens in september-oktober. Heel opvallend zijn de rode bessen die na de bloei aan de kolf verschijnen. De gele dotterbloem, *Caltha palustris*, is een plant die niet mag ontbreken. In april tooit ze zich met goudgele bloemen die zich erg goed lenen om ze in een bloemstukje te verwerken.

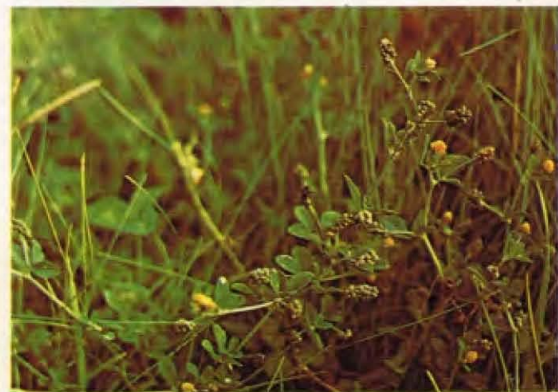
De planten die nu genoemd zijn is maar een beperkte keus. Als u bij een waterplantenkweker komt, vindt u vast wel soorten die hier niet zijn behandeld. Een tip nog, ga uw planten niet buiten zoeken, maar koop ze bij een handelaar. Dit ter voorkoming van een verdergaande verarming van de natuur.

door J. T. van Hartkamp

Onkruiden

hopklaver (*medicago lupulina* L)

door: P. J. de Penning

Om haar voedingswaarde werd de Hopklaver in vroeger tijden veel als veevoeder gekweekt. Tegenwoordig is dit vrijwel in onbruik geraakt en treft men de planten alleen nog in het wild aan.

Hopklaver heeft lange, liggende stengels waaraan de 3-tallige blaadjes verspreid bevestigd zijn. Door de drie blaadjes aan één stengel zien we direct dat we met een klaversoort te doen hebben.

Eén bloemkroon bestaat uit 30-40 kleine gele bloempjes, die als een bolletje op het steeltje staat.

Na de bloei vormen zich de spiraalvormige zaadjes. Aanvankelijk groen, later zwart verkleurend, vormen ze een trosje. De zaadjes zijn bijzonder gemakkelijk te oogsten. Tussen duim en wijsvinger ritst men de zaadjes er af, terwijl de andere hand er onder gehouden wordt om ze op te vangen. U kunt de zaadjes zowel groen als rijp aan uw vogels geven. Vooral langs wegen, op braak liggend terrein, in grasland en op plaatsen waar ze vroeger gekweekt is, kan men de Hopklaver vinden.

Het vormt weer eens een welkome afwisseling voor uw vogels, want verandering van spijs... enfin, u weet het wel.

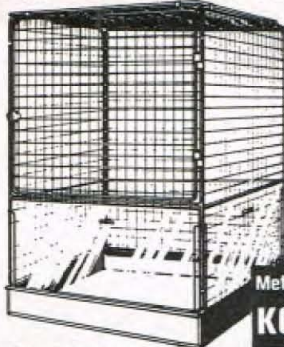

Reeds
duizenden
geleverd!

PARADISU - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISU-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast geëpoxideerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch.

Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Hulskamp b.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISU-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) - ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz. Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijs en Boliv. Zwarte Sijs (Spinus cuculatis en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijze en Groene papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHT-VINKEN en KANARIES.

116, Muggenberglei - 2100, Deurne
(Bij Antwerpen) - België
Tel. (van uit Nederland: 09.32.31.21.75.80)

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar

HELLINGMAN BV
APELDOORN

Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

Vogelimporteur en bloemist

SIEM VAN 'T HART
Kralingseweg 443, Rotterdam
(grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon: 010 - 12 75 11

Heeft regelmatig in voorraad:

Papegaaien, Tangara's Kakatoe's, Kolibries, Ara's, Quetzals, Nachtegalen, Cotinga's, Bladvogels, Toekans.

En vele andere exotische vogels.

De verkoop is zowel aan winkeliers en particulieren.

De vogels worden niet verzonden.

TURNX. Amerik. motorbroeder

element verwarming met lucht circulatie door ventilator. Micro thermostaat en keerinrichting voor 24 kwartel-, 18 fasant- of dwerghoender, 12 hoender- of grotere eieren.

Prijs f. 125,-
vrachtvrij.

Van Waardhuizen
LEIDERDORP
v.d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 071-13 08 37

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.

Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:

enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

W. ROUPPE
VAN DER VOORT

theoretische kennis van de kleurkanarie-kweek .. overbodige luxe of noodzaak?

aflevering 2

DOMINANT RECESSIEF INTERMEDIAIR

In de vorige aflevering is aangetoond dat één en dezelfde factor in twee vormen kan voorkomen nl. de wildvorm en de mutant. Daarnaast is steeds gesproken over de werking en invloed van de factor in het uiterlijk van de vogel.

In de praktijk hebben we vooral te maken met de invloed van de mutant op de wildvorm. Zonder mutanten zouden we slechts één kleurslag kennen en dat is gelukkig, of helaas, niet het geval bij onze kleurkanaries.

Als we ons dus gaan toeleggen op de werking van de mutant ten opzichte van de wildvorm dan treffen we de volgende invloeden aan:

- De invloed van de mutant op het uiterlijk kan zodanig zijn dat de oorspronkelijke, door de wildvorm veroorzaakte kleur, geheel verdwenen is en een totaal andere kleur tot stand is gekomen. De invloed van de mutant overheerst dus over de invloed van de wildvorm. We noemen een dergelijke mutant dan **DOMINANT** over de wildvorm. De betreffende factor noemen we dan ook een **dominante** factor.
- De invloed van de mutant op het uiterlijk kan echter ook zodanig zijn dat de invloed van de wildvorm sterker is waardoor de oorspronkelijke kleur in het uiterlijk zichtbaar blijft en er geen zichtbare mutatie optreedt. De mutant is dan teruggedreden ten opzichte van de wildvorm. We zeggen dan dat de mutant **recessief** is ten opzichte van de wildvorm. De betreffende factor noemen we dan ook een **recessieve** factor. De invloed van een dergelijke mutant kan dus alleen dan in het uiterlijk zichtbaar worden als de vogel niet in het bezit is van de wildvorm van deze factor.
- Naast deze twee verschillende invloeden van een mutant ten opzichte van z'n wildvorm komen we nog een derde invloed op de wildvorm tegen. Het komt voor dat er van de werking van een bepaalde mutant niet kan worden gezegd dat deze uitgesproken overheersend is over de wildvorm, of volledig teruggedrend is ten opzichte hiervan. We spreken dan van een werking die we kunnen aanduiden als onvolledig dominant. We noemen dit dan een **intermediaire werking**. De factoren waarbij dit verschijnsel optreedt noemen we **intermediaire** factoren.
Dit is een vrij moeilijk begrip, maar aan de hand van een praktijkvoorbeeld zal ik proberen u dit duidelijk te maken.

Er is een factor bekend die als wildvorm verantwoordelijk is voor de vorming van melanine (donkere kleurstof) in de bevedering. Als deze factor muteert, dus van werking verandert, dan zou er theoretisch geen melanine gevormd worden maar uitsluitend de vetstofkleur over blijven. De mutant zou in dat geval sterker, dus dominant, zijn over de wildvorm. Dit blijkt echter niet het geval. Als bij een vogel zowel de wildvorm als de mutant van deze factor aanwezig is dan verkrijgen we een bonte kanarie. We zien in het uiterlijk dus zowel de invloed van de wildvorm als de invloed van de mutant.

Hendrik K.

papegaaien met uitsterven bedreigd

Papegaaien op de eilanden St.-Lucia, Dominica en St.-Vincent (de Kleine Antillen) in de Caraïbische Zee worden met uitsterven bedreigd, tenzij de jacht op deze vogels wordt beëindigd, zo geeft het Wereld Natuur Fonds in een rapport aan.

Er resteren op deze eilanden nog slechts 150 exemplaren van de St.-Lucia Amazone of Bonte Amazone (**Amazona versicolor**). De vogel moet als verloren worden beschouwd als er geen maatregelen worden getroffen om verdere verstoring en het uithalen van nesten tegen te gaan. Het gebied waarin deze papegaaisoort leeft wordt bovendien ernstig aangetast door ongecontroleerde ontginning, het bereiden van houtskool en het dumpen van afval.

Onderzoekers onder wie de Amerikaanse Holly Nicholls, die het Wereld Natuur Fonds alarmeerde, constateerden tevens, dat de papegaaien ernstig te lijden hebben van predatoren als opossums, zeevossen en vermoedelijk ook boa constrictors.

Op het eiland Dominica komen nog ongeveer 150 Keizeramazonas (**Amazona imperialis**) voor en nog ongeveer 350 Arausiaca Amazones, Blauwkop of Dominica Amazones (**Amazona arausiaca**). Ook deze soorten dreigen ten onder te gaan aan biotoop. Een man wordt op het eiland pas als volwassen beschouwd als hij een Keizeramazone geschoten heeft. De onderzoekers zien het instellen van een groot, beschermd gebied als de enige kans op redding van de papegaaien.

mijn kweek met vinken

(Fringilla coelebs)

door: J. H. Douven

De „nationale” vogel van „oos” Limburg is, u weet het, de vink. Wat er in het verleden met deze vogel in onze provincie gebeurd is, daar wil ik het nu niet over hebben.

U kent waarschijnlijk de verhalen wel die in de kranten gestaan hebben, en veelal betrekking hadden op de **uitzonderingen** die net zoals bij andere sporten wel optreden.

De ware vinkenier, hij die zijn vogels vertroetelt, heeft men in de kranten slechts bij hoge uitzondering aan het woord gelaten. Zijn verhalen zijn niet geweldig en gemeen sensationeel, dus niet interessant genoeg om met grote koppen in de kranten te verschijnen!

Ik heb veel contact met vinkeniers, en hun overtuiging dat vinken in volières moeilijk te kweken zijn, was een uitdaging om juist deze vogels te gaan kweken.

De volière waar ik mijn koppel vinken in plaatste, is 8 meter lang, 4 meter breed en 2 meter hoog. Behalve het paartje vinken werden er ook 3 koppels sijnen in deze volière geplaatst.

De weelderige begroeiing van de volière werd gevormd door diverse vlierstruiken en een grote buxus. De achterzijde van de volière werd helemaal dicht gemaakt met bremtakken. Zo was de situatie in oktober '75. Als voedsel gaf ik het normale wildzangzaad dat in de handel te koop is. Voor de vinken vulde ik dit aan met zonnepitten en voor de sijnen gaf ik extra negerzaad.

In oktober begon ik tevens met het voeren van meelwormen en wel 2 stuks per dag per vink. De sijnen keken daar niet naar om, maar de vinken waren er verzot op.

Begin februari 1976 kregen ook de sijnen belangstelling voor meelwormen en verstreekte ik er meer, hoewel nog in beperkte mate. In maart werd de hoeveelheid meelwormen geleidelijk opgevoerd zodat de vinken in april hoofdzakelijk meelwormen en ook vleesmaden aten.

De in de dierenspeciaalzaken verkrijgbare droge mieren-eitjes lieten ze liggen.

Op 9 april van dit jaar zag ik dat de vinkpop aanstalten maakte om een nest te bouwen in een tralie-korfje dat ik eigenlijk voor de sijnen tegen de muur

van de binnenvolière had opgehangen.

De pop bracht steeds nestmateriaal naar dit nestkorfje, maar sleepte het enige tijd later even vrolijk ook weer weg.

Op 24 april lagen er toch 3 eitjes in, ofschoon tot mijn verbazing en teleurstelling van een echt nest niets te merken was. Van echte broeddrift was bij de pop geen sprake, en daar hing het „nest” met de drie vinke-eitjes!

De man-vink, die zijn slag reeds vroeg in het voorjaar liet horen, trad vanaf dit eerste mislukte nest meer en meer op de voorgrond en gedroeg zich tegenover de pop als een ware tiran. Hij joeg haar na zodat de veren er van af vlogen. Steeds hield hij de pop in de gaten en liet om beurten onder wiegende beweging de witte spiegels van zijn vleugels zien. Een andere manier van aandacht trekken van deze man was het „schudden” met loshangende veren.

Als de pop in de buurt kwam liet hij zijn slag heel vlug achter elkaar en erg zachtjes horen, maar wel fel. Kort daarop volgden veelal 4 tot 5 paringen.

De pop ging zich anders gedragen en begon opnieuw met de bouw van een vrijstaand nest dit maal in een bos bremtakken in de verste hoek van de volière t.o.v. de ingang.

Bij een voorzichtige kijk in het zeer kunstige nest op 2 mei, lagen er 4 eitjes in. Ik heb mijn nieuwsgierigheid kunnen bedwingen tot 15 mei en bij deze controle waren er 3 jongen in het nest aanwezig, het 4de ei was, naar later bleek, onbevrucht.

De pop voerde uitsluitend levend voer o.a. meelwormen, vleesmaden, groene bladluizen (op rozenstruiken). Vanaf de 8ste dag voerde de man zeer driftig mee, en op 30 mei, toen ik in de volière kwam, vlogen de vinkouders mij letterlijk in het gezicht. Deze opwinding vertelde mij dat er iets gebeurd moest zijn, en jawel daar zaten de 3 jonge vinken een beetje onbeholpen in de bremtakken, waar ik elke vinkenier met een beetje trots naar liet kijken. Een week na het uitvliegen van de jongen ging de vinkpop weer tot nestbouw over en voerde de vink-man de jonge vinken nog met grote overgave.

Vervolg op pag. 74

sijsjes - en hoe ze te kweken

De sijs — *Carduelis spinus* — geniet een grote populariteit bij de kwekers en tentoonstellers van onze inlandse zaadeters. Deze acrobaten lijken soms net mezen als ze hun geliefde voedsel — de elzenzaadjes — aan het oogsten zijn. Ze komen in ons land, buiten enkele zeldzame broedvogels, alleen als trekvogel voor in de wintermaanden als ze naar zuidelijker streken afdwalen omdat het in hun noordelijke woonplaats te bar begint te worden. In deze grote groepen treft men vaak ook barmsijsjes aan. Reeds spoedig na het binnenvliegen van deze soort in uw volière zult u merken dat ze erg tam zijn en ze zitten als u zich rustig gedraagt in uw kooi dan ook in afzienbare tijd op uw handen om daar wat lekkers op te pikken. De jonge popjes zijn wat dat betreft het gemakkelijkste. Wat de sijs voor heeft op vele andere vogels is dat ze zo gemakkelijk te sexen zijn, zelfs voor de beginner. De man heeft immers een zwart petje en toont meer geel dan de pop. De jongen lijken op de pop maar zoals bij vele jonge vogels is de luteïne-concentratie in de bevedering nog maar gering en ze hebben dus een veel fletser ondergrond. Ze zijn bleker. Evenals van de groenling is er ook van de sijs een lutino-mutant, die ik in Nederland evenwel nog niet gezien heb. Door zijn makheid, zijn geringe afmetingen en zijn beweeglijkheid is de sijs erg geschikt om in broedkooien te kweken. Alleen moet men er dan wel aan denken dat de sijs een echte levendoer-eter is in de tijd dat er jongen in het nest liggen. Ze kunnen dit in de broedkooi niet zelf vangen en u zult het dus beschikbaar moeten stellen wilt u tot goede resultaten komen. Zowel in de kooi als in de volière vormt een goede dekking een aanmoediging om te gaan broeden. Ieder levend wezen zoekt immers geborgenheid in de tijd dat het vatbaar is voor predatoren en een vogel op eieren is dit zeker.

Sijsjes houden ervan om hoog te nestelen. Teneinde een veilig hoekje voor hem te maken kunt u gebruik maken van denne-, sparre- en heidetakjes terwijl ook brem door hen hoog wordt aangeslagen. Het zijn late broeders die pas eind mei op zijn vroegst beginnen. Iets wat zeker samenhangt met de normale broedplaats van deze vogels, het toendra, bergbosgebied van o.a. Noorwegen en Zweden.

Het nest is vrij klein en lijkt op dat van de goudvink. Het meest gebruikte materiaal bestaat uit fijn gras en hooi, kleine worteltjes, mossen, dierenwol en haar. Zoals bij de meeste inlandse zaadeters bovendien ook spinnewebben. U kunt uw hart nu dus met een gerust geweten ophalen aan een oud kinderspelletje, het spiegeltje maken. Weet u het niet meer? Wel, u buigt een twijgje zodanig dat u een lus verkrijgt. 's Morgens vroeg, als het wat gedauwd heeft, kunt u de spinnewebben dan goed zien en hebt u ze maar voor het opscheppen. De spinnetjes vormen overigens een welkome afwisseling op het menu van de sijsjes. Een normaal legsel bestaat uit 4 à 5 eitjes, die bijzonder vast door het popje worden bebroed en

dit wel gedurende dertien dagen in zover alles goed gaat hetgeen meestal wel het geval is. Nu gaan de ouders direct op insectenjacht en ze verschalken daarbij menig vliegje en mugje voorzover ze niet in een broedkooi gehuisvest zijn natuurlijk. Na 16 tot 20 dagen verlaten de jongen het nest en worden nog van voedsel voorzien, gedurende ruim een week. Direkt daarop volgt het tweede broedsel. Drie broedsels komt maar zelden voor. Hoewel ze tam zijn, houden ze er niet van dat het nest gecontroleerd wordt en het ringen kunt u het beste doen als de jongen 4 à 5 dagen oud zijn. U lokt dan eerst de pop met wat lekkernijen van het nest af zodat ze er niet al te veel van merkt.

De ringen kunnen het beste zwart gemaakt worden om het uit het nest deponeren van de jongen te voorkomen. In Engeland — heb ik wel eens gelezen — wordt er ook wel een fietsventielslangetje om de ring heen gedaan. Doordat dit lichtelijk als vlees aanvoelt laten de vogels ze ook met rust. Het voedsel van deze vogeltjes bestaat uit het normale wildzangzaad zonder hennep en blauwmaanzaad daar ze dit te graag eten en er daardoor te vet van worden. Flink wat beweging en een spartaans dieet eventueel tijdelijk alleen witzaad maken van een te vette vogel overigens gelukkig weer een gezonde opgewekte vogel.

Het zijn vrij harde vogels die tegen het rotste weer bestand zijn maar dan wel onder de normale condities natuurlijk.

Tot het levend voedsel dat u de vogels in de broedtijd kunt aanbieden behoren de volgende diersoort-

ten: meelwormpjes - fruitvliegen - kamervliegen - vleesvliegen - muggelarven - mierepoppen - tubifex - enchytreeën - kleine regenwormpjes - wasmotten - jonge huiskrekeltjes - bladluizen - spinnetjes en ander weide-plankton. Een goed merk eivoer weten ze beslist ook te waarderen en groenvoer en onkruidzaden mogen eigenlijk nooit ontbreken. Er gaan helaas nog veel te veel sijzenbroedsels verloren door het niet verstrekken van voldoende levend voer.

Die schaapskoppen houden dan nog stug vol dat het zonder insectenvoer nog goed gaat ook omdat ze er ooit al eens een nestje voor gekweekt hebben — met veel geluk — dat alleen met zaad werd gebracht. Vliegemade kan u het beste eerst doden omdat de jongen nog al eens moeilijkheden hebben met het verteren van deze voedselbron, dit omdat een nog levende vliegemade de darmwand gemakkelijk kan penetreren.

Als show-vogel is de sijs werkelijk ideaal door zijn tamheid. Het formaat moet groot zijn en het model vrij rond zoals van een goede groenling maar nooit te vet. Het petje moet evenals het beffe scherp zijn. Intensieve vogels worden geprefereerd. De tekening op de mantel en de flanken moet helder zijn en het gedeeltelijk ontbreken van deze tekening wordt niet getolereerd. Hoewel de popjes bij de sijs normaliter de schimmelvogels zijn, zijn er toch intensieve popjes en deze worden normaliter geprefereerd. Een schimmelvogelpop is niet fout zolang het geheel niet al te rokerig aandoet. Dus geen zwaar schimmelfactorige vogels of hoe men ze ook noemen wilt.

Het opvoeren van gewone sijsjes met Beta-Caroteen of Canthaxanthine of enig ander kleurvoer, zoals ik op sommige tentoonstellingen zag is een wandaad aan de vogel die niet in het bezit is van rode kleurvelden en hiervan ten hoogste een vieze vlekkerige ondergrondkleur overhoudt. In de hoop hiermee de wildzangliefhebbers onder u weer eens een plezier gedaan te hebben besluit ik met de wens uit te spreken dat er weer flink wat sijsjes gekweekt zullen worden.

door: P. Timmermans

belangrijk nieuws voor alle kwekers van Europese vogels

Leden die het nu volgende kweekseizoen met Europese kooivogels (wildzang) gaan kweken dienen, willen zij althans in de loop van dit jaar voor hun eigen kweekvogels de beschikking krijgen over een Vogelvergunning D, hun jonge vogels met speciale vaste votringen te ringen.

U kunt deze ringen vanaf heden en **tot uiterlijk 7 maart 1977**, schriftelijk bestellen bij het bondsbureau onder gelijktijdige overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74, Bergen op Zoom.

De prijs van de ringen bedraagt **22 cent** per stuk. Minimum afname 10 stuks per soort.

De ringenmaat is als volgt: **2,5 mm** voor **sijsjes** en **2,9 mm** voor **vink, kneu, putter, geelgors** en **groenling**. De door u bestelde ringen worden eind maart aan u toegezonden.

74

Vervolg van pag. 72

Op 2 juni zag ik de vink-pop weer bezig met het uitpersen van meelwormen, alweer een teken dat er jonge vinken in het nest aanwezig moesten zijn en jawel, bij een voorzichtige controle lagen er 5 jonge vinken in het nest. Inmiddels zijn er 4 uitgevlogen; van nummer 5 heb ik nooit iets gezien. Ik was nu in het bezit van 9 vinken en ik wist uit ervaring dat dit op den duur een niet te houden zaak was daar de 2 vinkmannen uit het eerste broed steeds **vochten met hun vader**.

Voor het behoud van mijn eigen kweekvinken heb ik deze vogels weggegeven aan leden van de „speciaal club Europese vogels en hun hybriden” met de bedoeling met deze vogels verder te kweken.

Intussen hadden de sijsen zich ook vermeerderd en ben ik in het bezit van 9 jonge sijsen.

Mijn vinken heb ik tijdens het grootbrengen van de jongen geen onkruidzaden zien eten. De sijsen daarentegen voerden hun jongen met veel verse onkruidzaden en meelwormen.

(PS) Mijn vurige wens is, dat er op korte termijn een verandering in de huidige vogelwet komt, zodat de liefhebbers van wildzangvogels hun eigen kweekvogels onderling kunnen ruilen en niet meer als een dief over de straat behoeven te gaan. Dit ook in het belang van de vogelstand.

Verder ben ik in het bezit van meerdere volièrès, wat ik daarin gekweekt heb hoop ik in de toekomst nog eens te mogen schrijven.

Alle overige Europese vogels, met uitzondering van de merel en enkele niet beschermde soorten, worden in de Vogelwet 1936 **niet** als kooivogel genoemd, derhalve mag u die vogels ook **niet** houden.

Voor Europese kooivogels welke dit jaar worden gekweekt en worden voorzien van bovendoelde speciale vaste votringen, kunnen in de loop van dit jaar weer Vogelvergunningen D, geldend voor het vervoer van die vogels naar de tentoonstellingen, worden aangevraagd. Daarover wordt u in het julinumnummer uitvoerig geïnformeerd.

Tijdens het kweekseizoen kunt u bezoek verwachten van een Controleur Vogelwet. Het is beslist niet de bedoeling dat er dan ook in uw volièrè achter de vogels wordt gejaagd om ze uit te vangen. Met een rustige observatie van buitenaf zal beslist wel aange-toond kunnen worden waar de vogels hun nestje hebben en ook eventuele jongen worden aange-
wezen. Met een beetje goede wil en wederzijds begrip zal dat zeker lukken.

WIJ WENSEN U ALLEN EEN GOEDE KWEK MET UW WILDZANG.

de wulp

Deze vogel, behorende tot de familie van de snipachtigen, is de grootste steltloper van onze streken.

De wulp (*Numenius arquata*) heeft een lengte van snavelpunt tot staartende van ongeveer 55 à 60 cm. Zij is in het bezit van een grauw-bruin kleed met daarin verwerkt vele geelachtige vlekken. De buikzijde en de stuit zijn wit. Kenmerkend voor de wulp zijn de lange groene poten en de zeer lange omhooggebogen snavel. Door die kenmerken zijn de wulpen niet te verwarren met de snippen en gruttoos die een rechte of iets omhooggebogen snavel bezitten. De roep van de wulp is een onmiskenbaar krachtig „Koerlie koerlie“. De vogel is het gehele jaar in ons land te zien. In de broedtijd is zij te vinden op de hoge droge plaatsen van weiden en heiden.

Men zou denken dat de wulp op die plaatsen voor een voedselprobleem kwam te staan daar zij hier de harde grond niet met haar weke snavel kan bewerken. Op die plaatsen vangt zij echter sprinkhanen, kakker-

lakken en soortgelijke kleine diertje. Op de heide is de zwarte bes van de kraaiheide een lekkernij voor haar.

Het nest van de wulp is een kuiltje, slechts sporadisch bedekt met wat heide of gras. Vindt men dat nest (meestal bij toeval) dan ziet men daarin vier donkergroene gestippelde eieren. Deze worden door beide ouders bebroed. De wulp zit zeer vast op het nest tijdens dat broeden en zal het nest slechts verlaten wanneer een indringer tot op enkele meters genaderd is. Dan zal zij eerst snel van het nest wegronnen om daarna luid schreeuwend op te vliegen. Zij blijft daarna luid schreeuwend rond de indringer cirkelen totdat deze weer weg is. Na een broedtijd van ongeveer vier weken worden de zwart-bruin/geelachtige kuikens geboren.

De kuikens bezitten direct de karakteristieke vorm, op de snavel na, van de volwassen wulp. Zij brengen de eerste dagen in de omgeving van het ouderlijk nest door. Na ongeveer vijf weken zijn zij vliegvlug. Voor en na de broedtijd ziet men de wulp veelal langs de kust van ons land. Hier is hij dan op zoek naar alle soorten krabbetjes.

Voor een steltloper is de vlucht van de wulp erg traag. In die vlucht vallen lange snavel en witte stuit direct op. De lange poten daarentegen steken bijna niet buiten zijn staart. Zij zitten langgestrekt opgeborgen langs het grote lichaam.

Veelal is de wulp in gezelschap van een kleinere vogel die veel op haar lijkt doch echter veel kleiner is. Dit is geen jonge wulp maar een Regenwulp (*numenius phaeopus*). Veel verschil is er niet te zien tussen deze twee wulpen. De regenwulp bezit een witte streep over zijn kruin die de wulp niet heeft. Tijdens het broedgebeuren ziet men de regenwulp niet in onze streken. Die men dan wel hier ziet zijn de zogenaamde vrijgezellen onder die vogels.

tekst en foto: C. J. F. van Bostelen

kok-, kop- of kapmeeuw?

Hectaren grond strekten zich uit op de grens van Nederland en België. Tezamen vormden zij natuurreservaat het Zwin in Zeeuws Vlaanderen. Door vogels een druk bezocht natuurgebied. Het overgrote deel van dit tijdens springvloed voor een deel onderlopende terrein was begroeid met Zeekraal, hoewel ook enige grassoorten present bleken. Tussen deze weelderige flora kroop een schat aan insecten rond. Ze scharrelden wat onwennig door het jonge, vroeg in bloei staande Raaigras en de Zeekraal. Nog ver weg, in een helmveld, lieten de vele kopmeeuwen reeds een blijk van aanwezigheid horen. Met vele duizenden vlogen zij op, al krijsend. Mijn persoon kon

daar niet de oorzaak van zijn, de afstand was nog te groot. De geïrriteerd weghuppelende konijnen evenmin. Het anders zo vredige veld metamorfoseerde naar het leek in een schijnbaar onherstelbaar beschadigde langspeelplaat. Toch, voor wie er oor voor bezat, herkende men er een prachtig geluid in. Een vrije stemversmelting van deze vele vogels, ver van het geronk van motoren van wat dan ook. Een belevens die mijn geheugen niet snel zou verdringen. Ik liep kalm verder en trachtte zo min mogelijk op te vallen. Mijn grasgroen gekleurde jas maakte mij een met de bodem. Onverwacht vloog vlak voor mijn voeten een wijfjes wilde eend van haar nest. Over

Foto: Cees Scholz

schutkleuren gesproken... De tot de grondeleenden behorende Wilde Eend behoort tot de talrijk broedende vogelsoorten in ons land. De tamme exemplaren zijn niet meegerekend, anders zou het stellig een der meest voorkomende broedvogels zijn. Het nest was vrij hoog, hoger dan ik ooit eerder van de soort waarnam.

De meeuwenklanken werden al luider toen ik de eerste zwaluwen van het jaar waarnam. 20 april, niet bepaald vroeg voor deze zomervogels. Waarschijnlijk deed deze Huiszwaluw Holland niet eerder aan vanwege de laat eindigende winter. Het voorafgaande jaar waren er drie weken eerder al volop zwaluwen. Eén zwaluw maakt nog geen zomer, een gezegde dat letterlijk uitkwam. Negen dagen na deze eenzame zwaluw werd het kwik door de nacht gedoemd min vijf graden celcius te bezoeken. Voor evenaring van dit record moeten we tot diep in de twintiger jaren teruggaan. Deze temperatuurschommeling veroorzaakte veel woede bij de eigenaren van de bloesemvolle fruitbomen. De oogst zou schaars zijn. De kopmeeuwen, zilverbmeeuwen, stormmeeuwen en de Grote Burgemeester bleken niet opzienbarend schuw, eerder verbazingwekkend mak. Zij lieten mij tot op een meter of vijf naderen, ver binnen de vluchtsafstand. In de bomen, niet ver van de kolonie, nestelde een merelpaartje. De ouderzorg boeide mij evenzeer als de mannetjesmeeuw welke verwoede pogingen deed zijn uitverkorene voor zich te bemachtigen. Het einde van deze romance houdt u van mij te goed. Bij mijn volgende bezoek aan het Zwin, zal ik het de heer K. Meeuw vragen. Anderen waren deze minnaar reeds voorgegaan. Twee nesten met de bekende gevlekte eierduo's getuigden van deze. Ver-

borgen in het gras sloeg ik de kolonie gedurende een viertal kwarturen gade. Ik herkende het gedrag wat van merels bekender is: het zogenaamde „trap-pelen“. Vol ongeduld prikkelden zij de regenwormen hun instinctiviteit en dat kostte laatstgenoemden het leven. Het „getrappel“ van vogels lijkt op het getik van regendruppels op het aardoppervlak. Dit gedrag dwingt de wormen min of meer hun kopjes boven de veilige aarde te wringen.

Pas nadat de kalmte terugkeerde in de kolonie en ik deze ongestoord kon observeren, drong het goed tot mij door dat de manier waarop de meeuwen leefden, inclusief het gehele gedragspatroon, onmogelijk op louter instinctieve basis kon berusten. De intelligentie van dieren, in dit geval de troep meeuwen, moet volgens mij verder reiken. Het is misschien moeilijk over te brengen wat ik exact bedoel, men moet het zelf ervaren hebben voor men dit volkomen begrijpt. De meeste meeuwen waren reeds voorzien van het zomerkleed. Het zwarte kapje, waaraan zij hun naam danken, bewees dit. Andere echter, waarschijnlijk de zogenaamde late jongen, bezaten niet meer dan twee donkere puntjes achter de ogen. Er bestaat veel onenigheid over de juiste Nederlandse naam. Kop-, kok- of kapmeeuw? Wie zal het zeggen? De wereldgeleerden hebben er niet zo'n probleem van gemaakt. Zij houden het kortweg op *Larus ridibundus* – hoewel, kortweg...!

„Mijn“ meeuwen voegden zich na enige tijd bij een troep andere, een eind westwaarts in het Zwin. De enkele broedende bleef achter op haar eieren, geduldig wachtend op hetgeen wat komen ging...

R. Kromhout v. d. Meer

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELJK / GIFVRIJ

geslaagde kweek met de blauwgestreepte lori

Foto: Horst Müller

De blauwgestreepte lori, Eos reticulata, komt voor in Tanimbar en op de Key-eilanden. Ze zijn 28 cm groot en het uiterlijk verschil tussen man en pop is moeilijk vast te stellen.

Ze worden slechts zelden ingevoerd en van kweekresultaten is er dan ook weinig bekend. Naar het schijnt zijn ze ooit in Amerika eens gekweekt.

Vorig jaar gelukte het ons lid B. van Eekeres in Edam om met deze prachtige lori's te kweken en we mogen hem vanaf deze plaats dan ook van harte feliciteren met dit resultaat.

We laten hem nu graag aan het woord.

In de zomer van 1975 kwam ik in het bezit van één blauwstreeplori. Omdat ik toch de bedoeling had om te proberen met dit soort vogels te kweken, ben ik op zoek gegaan naar een goede partner. Het probleem was echter „waar moest ik naar zoeken, een man of een pop?“

In de vaste veronderstelling dat ik een man had, lukte het mij in maart 1975 een pop te kopen. Het blijkt achteraf dat ik mij schromelijk vergist heb en dat precies het omgekeerde het geval is geweest. Ik kan u nu vertellen dat de man in 't algemeen te herkennen is aan een duidelijk grotere kop en snavel. De vogels zijn als paar ondergebracht in een volière die echt niet groot mag worden genoemd. Het nachthok, 's winters verwarmd, meet 1,50 x 80 x 50 cm. De buitenvlucht is niet groter dan 60 x 110 x 160 cm. Het broedblok heeft een bodemoppervlak van 30 x 30 cm en is 50 cm hoog. Het invlieggat is 9 cm groot en zit rechts boven in de hoek. De bodem wordt bedekt met ca. 8 cm dik turfmoalm.

Uit de geregelde paringen blijkt dat de vogels elkaar goed accepteren wat resulteert in een eerste ei-afzetting in december 1975.

Tussen de laatst gesignaleerde paring en de ei-afzetting zit ongeveer 3 weken. Na een broed van 26 dagen komt het ei uit. Het broeden geschiedt uitsluitend door de pop, terwijl deze voortdurend wordt gevoed door de man. Jammer genoeg vind ik 5 dagen later het jong dood in de vlucht. Vermoedelijk is de kou hier de boosdoener geweest.

De tweede ei-afzetting vindt plaats medio april, nu echter 2 eieren met een tussentijd van 3 dagen. Het eerste jong komt uit na 26 dagen en het tweede 3 dagen later. Het is zaak om het turfmoalm in de laatste 2 weken van de broedperiode goed vochtig te houden, om de eischalen voldoende zacht te maken. Na 4 dagen bleek echter dat de krop van beide

jongen nagenoeg leeg was en ik heb toen de fout gemaakt om een jong weg te nemen en te proberen deze met de hand groot te brengen, dit omdat ik dacht dat de jongen slecht of niet gevoerd werden. Dit jong was de volgende dag reeds dood, maar het tweede jong bleek na ongeveer 6 dagen een zichtbaar gevulde krop te krijgen en groeide goed. In de eerste dagen wordt heel weinig uit de krop gevoerd. Het jong wordt in het nest uitsluitend gevoerd door de pop die het voer op haar beurt overneemt van de man. Na 11 dagen heb ik het jong geringd met een ring van 6 mm. Na 10 weken vliegt het jong uit en heeft dan vrijwel dezelfde bevedering als de ouders, is echter nog aanmerkelijk donkerder op de borst. Als voedsel geef ik ze een zogenaamde lori-brei bestaande uit de volgende bestanddelen:

3 eetlepels Roosvicée, 6 theelepels rietsuiker, 1 theelepel kalk, 3 eetlepels water, 1 eetlepel honing en 3 eetlepels Nutrix. Het geheel wordt goed door elkaar gemengd en met wat meelwormen dagelijks aan de vogels verstrekt.

De volgende week bereid ik een lori-brei van wat andere samenstelling, te weten: 3 eetlepels Roosvicée, 3 eetlepels fijngemaakte eierbeschuit, 3 theelepels rietsuiker, 2 eetlepels gekookte rijst, 1 eetlepel honing en wat hardgekookt ei. Dit eveneens goed door elkaar mengen en met wat meelwormen dagelijks aan de vogels verstrekken.

De derde week geef ik ze dan weer een brei van de eerste samenstelling en zo vervolgens om de week. Eenmaal per week krijgen ze wat in water opgeloste vitamines en elke dag een stukje fruit zoals appel, peer, sinaasappel etc.

Tijdens de opfokperiode geef ik de vogels dezelfde brei als normaal maar dan elke dag aangevuld met een half potje vruchtenmix van Olvarit.

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige -
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

NIEUW !
14 Watt - 38 cm

**HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.**

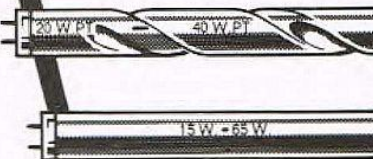
Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard
armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde
uitvoering met grotere
lichtopbrengst bij
gelijkblijvend stroomverbruik.

uw vraag? ons antwoord!

Vraag:

Heeft het ook waarde om passe partoutmannen te kweken?

C. v. B. te E.

Antwoord:

Als je van wat variatie in de kweekruimte houdt, heeft het zeker wel waarde om PP-mannen te kweken. Zeker als je bedenkt dat PP-mannen niet alleen groen, agaath, bruin en isabel vererven maar ook nog legio andere factoren.

Dit jaar heb ik zelf gekweekt met de factoren satinet en ivoor. U paart een groene man aan een isabel-satinetivoor pop. De mannen die hieruit geboren worden zijn eigenlijk driedubbele PP-mannen, want ze vererven niet alleen groen, agaath, bruin en isabel maar ook deze kleuren in ivoor en satinet. Zelfs kunnen de drie keuren in één vogel terecht komen, bijvoorbeeld bruinivoorsatinet.

Als het moet kunnen we nog wel meerdere factoren in één vogel stoppen. We kunnen ze krijgen door de paring Man recessieblauw pastel ivoor opaal maal Pop isabel satinet. De groene mannen die hieruit geboren worden zijn split voor isabel, ivoor, pastel, opaal, satinet en voor de recessiefactor in het zilver.

Vraag:

De heer A. uit T. informeerde bij ons naar de soor-

ten vogels die in de toekomst gekweekt dienen te worden willen we ze nog kunnen bestuderen, verzorgen en bewonderen in onze volières.

Antwoord:

Direct bedreigd worden die soorten die door uitvoerbeperkingen van vooral Zuid- en Noord-Amerika niet meer naar Nederland komen. Ook vogels uit landen waar revoluties aan de gang zijn, zijn vaak tijdelijk maar soms ook permanent gesloten. Voor de vogels die voorkomen op de lijst van de Wet Bedreigde Uitheimse diersoorten dient men te kunnen aantonen dat men de vogels al voor het in werking treden van de wet bezat en men moet proberen van deze vogels een krachtig bestand op te bouwen. Van de soorten die er nu op deze lijst staan worden er niet veel gehouden, maar dit zou wel eens kunnen veranderen zodra de lijst verder wordt uitgebreid, hetgeen over enkele jaren zou kunnen gebeuren. De importen van Afrikaanse prachtvinkjes zal ook aanmerkelijk worden beknot in de toekomst, en we moeten dan ook zeker proberen met alle vogels die we bezitten te kweken. Voor het redden van de Amerikaanse vinken, sijzen, papegaaien en parkieten is het welhaast te laat, daar de invoer praktisch stilstaat. Er vinden zo af en toe nog wel wat kleinere zendingen plaats, maar aan tangara's is bijvoorbeeld al nauwelijks meer te komen. Bijna alle landen van Zuid-Amerika hebben overigens hun grenzen reeds gesloten. Tracht u toch vooral te kweken met die soorten die u in uw bezit hebt.

Vraag:

Ik weet niet of u mij antwoord kunt geven op onder-

staande vraag. Maar ik zie geen andere mogelijkheid omdat ik in verschillende literatuur over vogelziekte moeilijk hieruit kan komen. Ik hoop dat u mij raad kunt geven!!

Nadat mijn jonge grasparkieten volgroeid waren en het nest wilden verlaten, vielen bij enkele de staarten vleugelpennen uit. Totaal heb ik 8 van deze vogels apart zitten. Bij de ouder parkietenparen heb ik geen enkele zieke of dode vogel gehad.

De jonge vogels kunnen vanzelfsprekend niet vliegen. Kan dit nog goed komen of moet ik ze maar naar de parkietenhemel laten gaan (dood maken)? Dit zou voor mij een heel karwei zijn, waar ik niet graag aan begin. Ik heb ze immers niet gekweekt om hun leven kortstondig te beëindigen. Daarbij zijn deze vogels levenslustig genoeg; ook hun eetlust is opperbest.

Al mijn hoop is op uw antwoord gevestigd.

Mevr. A. L. v. d. V. te A.

Antwoord:

Uw brief met gevoelens gelezen, daar ik kan begrijpen dat u niet graag uw gebrekkige parkietjes wilt dood maken. Dit moet u dan ook nooit doen als de vogels gezonde eetlust hebben en daarbij levenslustig zijn. Dood maken is het laatste wat u moet doen, zeker niet als zij geen pijn hebben. Trouwens, uw vogels zijn niet lichamelijk ziek, maar lijden aan een vederziekte (French-Moult) ook wel Franse rui genoemd. Deze vederziekte stelt vele kwekers ieder jaar weer voor een raadsel. Dat komt omdat niet ieder nest jonge vogels deze gevreesde vederziekte vertoont. Dit kan gebeuren ofwel bij het tweede nest of bij het eerste nest jongen. Ook gebeurt het dat goede kweekvogels na jaren goede kweek opeens enkele (niet alle) French-moult vogels geven. De oudere kwekers noemen deze vogels kruipers, omdat zij niet vliegen kunnen. Het eigenaardige is ook dat vogels die in hun jeugd kruipers waren, geen een kruiper voortbrachten in hun nageslacht. Een bewijs dat deze vederziekte niet erfelijk is.

Persoonlijk ben ik van mening dat men met dergelijke vogels nooit moet kweken. Inderdaad zijn er vele onder die na enkele maanden volledig gezonde pennen bezitten, en vliegen als de beste, maar wie weet! Misschien is de aanleg voor deze ziekte wél erfelijk. Immers, ook bij de mensen is de een vatbaarder voor een bepaalde ziekte als de ander. Deze vatbaarheid is meestal wel erfelijk; mijns inziens is dit ook zo bij French-moult.

Een andere oorzaak kan zijn dat er in de vedercellen, door bijvoorbeeld een tekort aan bepaalde stoffen, door de ribosomen te weinig aan eiwitten aangebracht wordt die nodig zijn voor een behoorlijke vederstructuur. Ribosomen zijn celdeeltjes die ook wel eiwitbouwers genoemd worden. Vooraanstaande Engelse kwekers beweren dat French-moult of kruipersziekte strikt gesproken niet als ziekte of kwaal kan worden aangeduid. Ook zij nemen als oorzaak geen inteelt aan, maar volgens hen worden kruipers veroorzaakt door een mijtsoort. Deze mijt lijkt uiterlijk wel op de bekende graanmijt, en dit insect vreet zich een weg naar de wortel van de pennen en veroorzaakt daar een ontsteking die de groei van de pennen belemmert. Die ontsteking irriteert de huid en als gevolg daarvan zou de vogel zelf nog een handje helpen bij het uitvallen van de pennen door er aan

te bijten en te trekken. Er is volgens deze Engelse kwekers geen twijfel aan dat de mijt de groei kracht uit de veren wegneemt, zij wijzen daarbij op de donkere massa die men in het onderstuk van de schacht van de uitgevallen veren kan waarnemen. Deze theorie wordt door vele kwekers aanvaard. Als geneesmiddel bevelen zij een antiseptische middel genaamd Dettol (Chloroxylenolium) aan.

De aangetaste vogels worden om de drie dagen in een bad met warm water, waaraan een eetlepel Dettol is toegevoegd, gedompeld, daarna in een T.T. of ziekenkooi geplaatst. Men kan in plaats van zand een krant als bodembedekking gebruiken. Dit gedurende enkele weken volhouden totdat men de nieuwe pennen kan zien komen. Ook de voeding speelt m.i. een rol bij het ontstaan van kruipersziekte. De parkietenmelk, die door de ouders aan hun jongen gevoerd wordt, moet rijk zijn aan proteïnen oftewel aminozuren. Een goed zaadmengsel met daarbij een vitamienrijk opfokvoer is dan ook beslist nodig.

French-moult vogels kan men het beste iemand cadeau doen die graag een tam parkietje wil hebben. Door hun gebrek zullen zij snel handtam worden en bovendien nog een aangenaam leven kunnen leiden. Dit, geachte mevrouw, is mijn antwoord, en ik hoop dat u er iets aan heeft.

Voor meer kennis; wordt lid van de parkieten specialclub van de N.B.v.V.

Vraag:

Vaak lees ik dat de vogels gekiemde zaden verstrekt moeten krijgen. Ik bezit een gemengde collectie van hoofdzakelijk kleine tropen. Op diverse manieren heb ik al zaad proberen te laten kiemen, helaas niet met het gewenste resultaat. Van een liefhebber heb ik vernomen dat het gemakkelijk gaat als je het zaad mengt met tuinaarde en dan het zaad in die aarde laat kiemen. Het kiemt inderdaad wel maar erg ideaal lijkt het me toch niet.

Een kennis van me kiemt het zaad in jampotjes. Deze methode heb ik ook geprobeerd, maar de potjes stinken de keuken uit. Wat is nu een goede methode?

G.v.B. te C.

Antwoord:

Vooropgesteld moet worden dat niet alle zaden zich lenen om als kiemzaad te worden gebruikt. Als u gemengd zaad wilt laten kiemen dan blijkt dat de gepelde haver al snel gaat stinken, het lijnzaad slijmerig wordt en dat het witzaad later kiemt dan de andere soorten. Het is dus duidelijk dat voor het kiemen beter geen gemengd zaad moet worden gebruikt.

Zaden als: negerzaad, koolzaad, nootzoet-zomer-raapzaad, senegal gierst, Jap. millet, witte en rode millet en la plata millet zijn daarvoor zeer geschikt. Naar de collectie die u bezit kunt u die zaden zelf mengen. Het kiemen gaat volgens mij het beste in jampotten met plastic deksel waarin gaten zijn geprikt. Na 2½ etmaal zijn de zaden voldoende gekiemd om te voeren. De eerste 12 uur staat het zaad in water, de volgende periode de potten op hun kop laten staan zodat het water er via de gaten in het deksel uit kan lopen. Zaak is wel dat het zaad zeker één keer per dag wordt gespoeld. Als het zaad op deze manier na 2 dagen nog niet is gekiemd dan betekent dat dat het zaad van slechte kwaliteit is.

VOGEL VAN DE MAAND

winter- koning

Over het algemeen wordt de arend betiteld als de koning der vogels, maar wist u, dat deze ere naam — althans volgens de fabel — eigenlijk toekomt aan **kleine Jan**, de **winterkoning**? Dat zit zo: op een gegeven moment — véél en véél eerder dan het tijdstip waarover Jules de Corte zingt in zijn liedje „De vogels” — waren de vogels van mening, dat zij, evenals de mensen en dieren, ook wel recht hadden op een koning. Maar wie zou er over ze regeren? De gene, die het mooist kon zingen? Of het snelst kon vliegen? Of het langst kon duiken? Er werd lang en druk over gedebatteerd en gedelibereerd en tenslotte werden de gevederde vrienden het eens: de vogel, die zich het hoogst in de lucht zou kunnen verheffen, zou heerser zijn. Daar stormden zij de hoogte in: de pijlsnelle zwaluwen en de rappe valken, die onmiddellijk een flinke voorsprong namen, direct gevolgd door de ranke sterns en de slanke meeuwen, de slome reigers, de pientere kraaien, kortom het gehele vogelenheir dat vliegen kon, was op de wiek. Wat deden zij hun best! Toch bleven zij tenslotte allemaal achter bij de machtige adelaar, die zich met majestueuze wiekslag hoger en hoger schroefde. Maar ook deze reus kwam aan het eind van zijn krachten. Hij uitte een luide overwinningskreet en

wilde net aan de retourvlucht beginnen, toen er uit zijn verenkleed een nietig bruin vogeltje het luchtruim instoof: een winterkoninkje, dat losbarstte in een jubelend gezang. Hij was winnaar geworden in de competitie... Hij is zich terdege bewust van zijn koningschap. Niet alleen in het voorjaar en 's zomers voert hij het hoogste woord, maar ook in het barre jaargetijde, als sloten en plassen zijn bedekt met spiegelgladde ijsvloeren en over de aarde een dikke sneeuwlaag ligt verspreid, zingt en schettert hij dat het daver! Je snapt niet waar zo'n ukkepuk — want hij is per slot van rekening nog geen decimeter lang — dat geluid vandaan haalt. Het is een lange serie hoge, doordringende, maar toch niet onmuzikale tonen, die worden afgewisseld met trillers. Soms klinkt de „tsik-tsik-tsik”-roep of vloekt hij hartgrondig tegen een kat of ander gevaar met een scherp „tsèrrrrr”! Kleine Jan is een verwoed nestbouwer. Met één woning stelt hij zich niet tevreden. Heeft hij zo'n bouwwerk vervaardigd, dan begint hij met een tweede, een derde en soms nog wel meer. Maar dit worden niet alle kinderkamers. Hij nodigt een vrouwtje uit ze te inspecteren en als zij er eentje naar haar smaak vindt, wordt zowel hij als het huisje aangenomen. Na het huwelijk is zij het, die het interieur aanbrengt

en de woning stoffeert met zacht materiaal, voornamelijk veertjes. Dat is dus het eigenlijke **home**. De andere bouwsels worden wel gebruikt als speel- en slaapnesten. Zo'n „volwaardig" nest is een kogelvormig geval met de opening aan de zijkant. Doorgaans is het goed aan de omgeving aangepast en slechts met de grootste moeite te vinden. Men kan het aantreffen op allerlei plaatsen en op zeer verschillende hoogten. Het aantal eitjes, die wit zijn en bezaaid met rode en bruinrode stipjes en vlekjes, bedraagt gewoonlijk vijf tot acht, maar er worden wel grotere legfels aangetroffen. De broedtijd neemt het vrouwtje voor haar rekening: deze duurt ongeveer twee en een halve week. Na ruim veertien dagen verlaten de kindertjes de ouderlijke woning; vader en moeder hebben ze dan ook volgestopt met allerlei lekkere beetjes.

Meermalen wordt een tweede broedsel grootgebracht. Het gebeurt wel eens, dat een mannetje meer vrouwtjes heeft. Wat een lef voor zo'n dreumes!

Als een **tomke** — dit is de Friese naam en betekent **duimpje** — aan het foerageren is, sluipt hij als een

muis (vandaar de streeknaam **mûske**) door en over de vegetatie. Elk hoekje en gaatje wordt zeer zorgvuldig geïnspecteerd of er wellicht iets van zijn gading is. Het hoofdvoedsel bestaat uit insecten, larven, poppen, spinnetjes enz. Vandaar dat **klein duimpje** een zéér nuttig vogeltje is. In de wintermaanden zijn immers de meeste priemsnaveltjes naar warmere oorden vertrokken en is kleine Jan een van de weinige spitsbekjes, die opruiming houdt onder het ongedierte, dat wij kunnen missen als kiespijn. Toch schijnt er een trek plaats te vinden. Het is dan ook niet uitgesloten, dat wij in het barre jaargetijde bezoek krijgen van parmantige schetteraars uit de Scandinavische landen. In langdurige en strenge winters komen soms vele winterkoninkjes om, maar gewoonlijk weten ze zich binnen een beperkt aantal jaren weer te herstellen, zodat we hun schetterliedjes niet behoeven te missen.

De vlucht van de **tomkes** is snorrend, maar ze vliegen nooit lang achtereen.

Meindert de Jong

parelhalsduiven

Parelhalsduiven gelijken zeer veel op onze wilde tortel (*Streptopelia turtur*). Trouwens, even terzijde, weet u dat de tortelduif een erg fijne volièrevogel is en ook bijzonder goed kweekt? Om in één seizoen 6 tot 8 jongen te kweken is niets bijzonders. Het is alleen jammer dat we ze niet in de volière mogen houden, ze zijn namelijk bij de wet beschermd en niet als kooivogel genoemd.

De parelhalsduif heeft in de nekstreek geen streep-tekening maar meer vlekken die op parels lijken. De lichaamskleur is meer grijs en minder bruin dan die van de inlandse tortel en ook de naakte oogring ontbreekt. Wanneer ze op de stok vliegen wippen ze sierlijk met de staart omhoog. Er bestaan enkele ondersoorten. Zelf bezit ik *Streptopelia chinensis* waarvan ik dit jaar 6 jongen kweekte. Deze soort is op de vleugels lichter van kleur met donker grijze vlekken. De *Streptopelia Ceylonensis* heeft op de vleugels mooie roze vlekken. Hiervan heb ik er dit jaar 4 gekweekt. Een vriend van mij heeft 2 verlaten eieren van laatstgenoemde soort doen uitbroeden door gewone koerduiven en dat ging erg goed. Trouwens al deze soorten worden door de koerduiven met succes uitgebroed en grootgebracht.

Het geluid wat de parelhalsduiven produceren is niet zo mooi als dat van de tortelduiven. Voor de volière zijn ze zeer geschikt en wanneer ze eenmaal gewend zijn ook niet schuw meer. Tegenover andere vogels zijn ze erg verdraagzaam, alleen met soortgenoten samen gaat het meestal mis.

Wat het voedsel betreft, een goed mengsel tortelduiven voer en wat eivoer en niet te vergeten mineralen en grit is voldoende.

Zelf geef ik zomer en winter eenmaal per week een klein beetje levertraan door het voer. Als men dit niet doet kan men gemakkelijk last krijgen van te dunne eischalen met alle gevolgen van dien.

Tijdens de winters houd ik de parelhalsduiven in een binnenverblijf waar de temperatuur niet lager komt dan ongeveer 5 graden Celsius. Ze worden dan opgekooi'd in ruime kistkooien en verblijven daarin tot ongeveer april, begin mei. Dit hangt af van de weersomstandigheden. Ik heb daar goede ervaringen mee. De volière waarin ze 's zomers verblijven behoeft ook niet zo groot te zijn. Mijn vluchtjes zijn 2,50 m lang, 0,80 m breed en 1,80 m hoog. Ze bouwen hun nest, van allerlei takjes, graag in een struik maar evengoed ook in open nestkistjes welke zo hoog mogelijk moeten worden opgehangen. Het liefst zelfs nog wat verscholen achter takken.

Th. Cox

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

de yorkshire

Een van de grotere postuurkanaries die we kennen is de Yorkshire, welke minimaal 18 cm groot moet zijn. Reeds rond 1800 werden deze vogels vooral gekweekt in het Engelse graafschap York, vandaar ook de naam die aan deze vogels is gegeven.

Door paring met de Lancashirekanarie heeft men indertijd het ras verbeterd en voor de jaren 1940 was het een mooie lange slanke vogel die, zoals de Engelsen dat uitdrukten, door een ringetje was te halen. De bijnaam Gentleman onder de kanaries is niet ten onrechte gegeven. Na 1945 zijn de Engelse standaardeisen voor dit ras wat gewijzigd. Ondanks dat, of misschien wel juist daardoor, is de Yorkshire zowel voor de kweek als op de tentoonstellingen bijzonder populair. Na de gloster komt dit ras dan ook hoe langer hoe meer op de tentoonstellingen voor en zelfs in zeer goede kwaliteit. De vorm van een Yorkshire begint met goede brede schouders, goede volle borst en de gehele verschijning taps naar onder toelopend. Deze vorm wordt wel eens vergeleken met een wortel en die vergelijking gaat in zekere zin wel op.

De kop moet fors en rond zijn en in een lijn via de nek overlopen naar de rug. De meest voorkomende fout die de vogels van nu nog hebben is dat de nek wat invalt. De vogels mogen ook geen wenkbrauwen hebben en het oog moet centraal geplaatst zijn. De vleugels dienen lang en goed gesloten te zijn en mogen elkaar niet kruisen. De houding moet fier, hoog opgericht zijn zodat de dijen zichtbaar zijn. De mening dat die dijen kaal moeten zijn is onjuist.

Integendeel, ze moeten een goede bevedering tonen. Zoals u ziet moet de vogel nogal aan wat eisen voldoen.

Bij het aankopen van dit ras dient men vooral te letten op de vorm en de grootte. Bovendien letten men tevens op het karakter van de vogel. Hoe rustiger ze zijn hoe beter, en dat zal zich vooral tijdens de tentoonstellingen uiten. Bij onrustige vogels wordt de staart, die bij dit ras vrij lang is, gemakkelijk beschadigd en ook dat kost punten.

Training van de vogels, het laten wennen aan de TT-kooi, is geen overbodige luxe. De Engelsen brengen, terwijl de jongen in de vlucht zitten, hun TT-kooien reeds in de vlucht aan. Met wat groenvoer lokken ze de jonge vogels daar dan in, waardoor deze dan geleidelijk aan erg goed aan die kooien wennen.

Ook aan de fier opgerichte houding is wel wat te doen. Bijvoorbeeld door een stukje appel boven door de tralies te steken zodat ze zich geheel moeten oprichten om er bij te komen. Wat ook wel wordt toegepast is het volgende. De TT-kooi wordt in een kartonnen doos geplaatst waarvan de rand zo hoog is dat de vogel, wil hij daar overheen kijken, zich moet rekken.

Het is erg belangrijk dat u zelf rustig met de vogels omgaat.

De kweek begint met het samenstellen van de broedparen. Nogmaals, let in de eerste plaats op de vorm, maar kijk ook en vooral of de vogel niet te veel schimmel, dus te lang bevederd, is. Zware schimmelvogels laten ook gemakkelijk wenkbrauwen zien. De beste paring is intensief maal schimmel of omgekeerd. Schimmel maal schimmel geeft dikwijls vogels met niet alleen te lange maar ook losse bevedering.

De broedkooi moet minimaal 60 x 40 x 35 cm zijn. Plaats daarin de zitstokken goed vast en niet te hoog. De ruimte tussen zitstok en plafond moet minimaal 20 cm zijn. Neem ook niet te dunne zitstokken, de vogels hebben vrij forse tenen en nagels zodat ze dus best wel een stevige stok mogen hebben. Bijv. van 24 mm middellijn of indien mogelijk nog wat breder en ovaal, zodat de pop zich tijdens de paring goed kan vastklampen.

Over het algemeen brengt de Yorkshire de jongen goed groot. Wanneer de jongen uitvliegen wil de oude pop nogal eens aan het plukken gaan. Om dat te voorkomen doet men er goed aan de jongen in een kinderkamer onder te brengen of, mits de man goed meevoert, samen met de man apart te zetten. Zet vooral geen jonge vogels in een vluchtje wanneer ze nog niet goed zelfstandig zijn. Dit kan, vooral bij dit ras, rampzalige gevolgen hebben. Indien u met de kweek vroeg wilt beginnen let dan wel op de temperatuur, minimaal 14 graden Celsius, en op de goede afstelling van uw verlichting.

Een Yorkshire is eigenlijk pas na 14 maanden uitgegroeid en de Engelse kwekers beweren dan ook dat uit een overjarige man betere jongen komen dan uit een jonge man. In hoeverre dit waar is weet ik niet, maar ik vind het wel het vermelden waard.

Ik wens u erg veel succes met de Gentleman onder de raskanaries.

A. L. van Liempd

**bijzonderheden
over de
zwartborst-
zebravinken**

tekst en foto's: Günter Oppenborn
vertaling: Jan Luysterburg

Pop grijze zwartborst met donkere wangen en grijze borst (geen golftekening).

Pop grijze zwartborst met lichte wangvlekken en witte borst.

Er is de laatste tijd in „Onze Vogels” zoveel over de zwartborst-zebravinken geschreven, dat ik enkele bijzonderheden niet onvermeld zou willen laten.

Het belangrijkste lijkt mij, dat er twee verschillende soorten grijze zwartborstpoppen zijn.

De ene soort heeft heel lichte witachtige wangvlekken en een witte borst.

De tweede soort heeft grijze wangvlekken en de borst is beige-bruinachtig.

De poppen zien er totaal verschillend uit, en men zou een beslissing moeten nemen over de vraag aan welke soort de voorkeur dient te worden gegeven. Uit één broedsel kunnen beide soorten poppen komen. Er komen bijvoorbeeld uit een lichte pop donkere jongen en omgekeerd. In hoeverre de mannen een aandeel hebben in deze vererving kan ik helaas niet zeggen.

Man grijze zwartborst, geen TT-vogel, maar de driekleurige veren zijn goed te herkennen.

Bij de mannen zijn er nog meer bijzondere eigenschappen. Er zijn bijvoorbeeld hele stammen met driekleurige vleugelpennen. (Die zijn er bij de poppen ook, maar niet zo duidelijk.) De driekleurige

De bovenste rij veren zijn van grijze zebrafincken, de onderste rij zijn veren van zwartborst-zebravinken. Het betreffen staart- en flankveren.

vleugelpennen (grijs, roestbruin, wit) worden niet altijd veroorzaakt door het inkruisen van bruin of zwartborst-bruin. Merkwaardig genoeg hebben mannen met driekleurige vleugelpennen altijd grote roestvrije wangvlekken, die boven aan de kop al gedeeltelijk samenkomen.

Verder hebben enkele mannen een mooie gesloten zwarte borststreep tot bijna onder de keel. Bij de meeste mannen is echter onder de keel een meer of minder grote witte vlek. Bij enkele mannen is de borststreep ook volledig met wit doorregen.

Een goede brede borststreep heb ik bij mijn mannen gekregen door ze te paren aan poppen met golftekening. Dat heeft echter het nadeel, dat er weer enkele poppen met golftekening uitkomen.

Nog een woord over de grijze/split voor zwartborst. Niet alle splitvogels hebben hetzelfde uiterlijk. Als men het in procenten uit zou kunnen drukken, zou ik zeggen dat sommige vogels 20% split zijn en andere 80%. Zo verschillend is het uiterlijk van splitvogels. Bij sommige zijn alleen de stippen van de flanktekening een beetje langgerekt. Bij andere daarentegen is het bijna een zwartborst, met alleen maar oogstrepen.

Hoe mooi de zwartborst-zebravinken ook zijn, men mag ze nooit inkruisen in andere zuivere kleurslagen, als men niet de bedoeling heeft deze kleurslag als zwartborst te kweken; anders bederft men zijn hele kleurslag met deze splitvogels.

STANDAARDEISEN NBvV

Deze zijn onmisbaar bij de selectie van uw kweek- en tentoonstellingsvogels.

Kleurkanaries	f 7,50
Postuurkanaries	„ 20,00
Grasparkieten	„ 15,00
Neophema's	„ 6,00
Agaporniden	„ 7,50
Japane Meeuwen	„ 17,50
Zebravinken	„ 5,00
Diamantduif, Chinese dwergkwartel en Zilverbekje	„ 5,00
Gouldamadine	„ 12,50
Valkparkieten, Roodrug en andere Psephotussoorten	„ 10,00

Alle standaardseisen, behalve voor de postuurkanaries, zijn losbladig. U kunt deze opbergen in de bekende multimappen. Deze mappen worden echter **niet** bijgeleverd. Bestellingen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. NBvV te Bergen op Zoom.

Even onmisbaar zijn onze kweekkaarten
Per 25 stuks f 5,—

Fauna Metaalwaren b.v. levert u:

- kunststof bouw pakket, geschikt voor broedkooi, volièrre etc.
- 100 verschillende voorfronten o.a. tentoonstellingsfronten
- aluminium binnen- en buitenvolièrres
- voeder- en drinkautomaten en alle verdere benodigdheden

Inlichtingen:

Hoofdstraat 138a, Kaatsheuvel, Tel. 04167-4114

*Een vogelliefhebber uit Zoetermeer,
Verzorgde zijn vogels heel teer,
De dieren konden het waarderen,
Je zag het aan hun veren,
Het werden er dan ook steeds meer.*

W. A., Zoetermeer.

aandacht voor de kweek

door: Jos van Himbergen

In de kweektijd zouden we vogelvrienden kunnen vergelijken met architecten. Ze berekenen alles en houden toezicht op hetgeen er gaat gebeuren. Als een berekening of een bepaalde uitvoering daarvan niet klopt dan moet er snel worden ingegrepen zodat de fout niet te ver doorwerkt en daardoor het bedoelde resultaat niet wordt bereikt. Zo ongeveer is de gang van zaken. Voor de vroege kweek worden aparte eisen gesteld en de vogelliefhebber houdt daar rekening mee in dosering van temperatuur, licht en voeding. De eisen, die we aan deze drie gegevens moeten stellen zullen we eerst wat nader bekijken. Vooral als we willen kweken met vogels, welke van tropische afkomst zijn speelt de gelijkmatigheid van de temperatuur een grote rol. Wisseling van temperatuur wordt niet in dank aanvaard daar deze vogelsoorten (ook al zijn het kweekproducten) hun land van herkomst niet zijn vergeten en pas tot volle broedrijpheid geraken wanneer de natuurlijke omstandigheden zo getrouw mogelijk worden nagebootst, dus ook het licht en de voeding. Sterke wisseling van temperatuur leidt meestal tot afwijkingen bij deze vogels of minstens tot verminderde conditie, welke zich uiten zal in het niet willen (kunnen) voortplanten. Bij te lage temperatuur zal de drang tot behoud van zich zelf groter zijn dan de wil om zich voort te planten en wordt tevens niet voldaan aan de voorwaarden, die de inwendige ontwikkeling bij de vogel stelt. Een te koude omgeving ontnemt te veel energie aan de vogel en dit gebeurt zeker wanneer licht en/of voeding niet zijn aangepast. Dus een samenspel van temperatuur, licht en voeding is aanwezig. Licht dient om de vogel te activeren tot bepaalde handelingen zoals: voedselopname, pigmentvorming, nestbouw en paren.

De meesten onder u zullen wel hebben opgemerkt dat ook het „voedselgedrag” bij de vogels verandert in de kweektijd evenals dat gebeurt in de vrije natuur, waar tijdens de kweektijd opeens alles voor-

handen komt hetgeen vogels nodig hebben om zich te kunnen vermeerderen, hogere temperatuur, meer licht en veel meer en gevarieerder voedsel. Op dat moment komt de trekvogel terug uit de warmere streken en gaat in onze omgeving van de geboden gelegenheid profiteren. Logisch eigenlijk. Voor onze vogels in gevangenschap moeten we een aangepast biotoop scheppen voor de soort die we aanhouden, dus rekening houden met temperatuur, licht en voeding.

Hebben we vogels in beheer, welke standvogel zijn in een tropengebied met een dag- en nachtlengte van elk 12 uur, dan zal het aanbeveling verdienen om dergelijke vogels niet te vermoeien met een intensieve verlichting van 15 à 16 uur per dag. De kortere piktijd per etmaal moeten we opvangen door een aangepast, in de meeste gevallen een geconcentreerder voedsel.

Het eerbiedigen van hun gewoonten (en instincten) zal eerder tot succes leiden als ze in gevangenschap moeten leven. Alle vogelvrienden merken in de kweektijd op, dat bepaalde vogels meer interesse krijgen voor een bepaald soort voedsel b.v. hennepzaden, witte zonnepitten, negerzaad, gepelde haver en voor zaadeters zelfs insecten. In de natuur gebeurt precies hetzelfde, dan zien we zelfs mussen alle mogelijke insecten vangen en opnemen en de jongen in het nest krijgen daar hun deel van. Alle vogels zijn er in de kweektijd op uit om meer bouwstoffen (eiwitten, dus aminozuren) tot zich te nemen. Groeistoffen, die onontbeerlijk zijn voor het nieuw te vormen leven. Door voorkeur te laten blijken voor een bepaald voedsel geven de vogels zelf aan, dat er iets bijzonders aan de hand is. Bepaalde massalen sporenelementen zijn in hogere mate nodig dan tijdens de rusttijd en het eigenaardige is, dat deze meestal rijker aanwezig zijn in het op dat moment geprefereerde voedsel, dus niet alleen een verhoogde eiwitbehoefte speelt een rol. Als een popvogel gaat paren en de eivorming in het lichaam komt op gang dan moeten alle grondstoffen voor de vorming hiervan in het verstrekte voedsel aanwezig zijn. Zo ontstaat de mogelijkheid om diezelfde voedingsstoffen als reserve aan het nieuwe leven mee te geven. Zodra een eitje in het nest ligt moet het al in zekere mate zelfstandig kunnen zijn, want het zal zich kunnen ontwikkelen naar de mogelijkheden, die het in zich heeft. **Vanaf het moment dat het eitje gelegd is kan men er van buiten af niets meer aan veranderen en zal het zich ontwikkelen naar de kansen, die de vogelliefhebber via de voeding aan de oudervogel heeft geboden.**

Welke die kansen en resultaten zijn is iedere vogelliefhebber bekend. Het vroegtijdig afsterven in de dop is de laatste jaren drastisch verminderd, gezien de extra aandacht die in de literatuur aan het onderwerp voeding werd besteed. Wel tobben nog vele vogelvrienden met het in leven houden van de geboren jonge vogels. Wel, laten we een paar oorzaken hiervan eens duidelijk omschrijven. Een van de grote vergissingen, die we maken, is het te vroegtijdig laten voeren van de jonge vogels in het nest. Bij het uitkomen hebben ALLE jonge vogels reservevoedsel meegekregen voor de eerste 24 à 30 levensuren en behoeven geen extra zwaar voedsel van buitenaf te ontvangen. Dit is een gegeven in de natuur, dat we

moeten eerbiedigen. Bij jonge vogels, die de eerste dag sterven, vinden we in het lichaam deze voedselvoorraad nog aanwezig. Een gedeelte van het voedsel, dat in het ei aanwezig was, werd gebruikt om te groeien tot jonge vogel en de rest hiervan zit nu opgeslagen om de eerste levensuren te overbruggen. Immers alle eitjes moeten worden uitgebroed en deze komen niet allemaal tegelijk uit. De eerstgeborene moet zodoende zijn tijd kunnen afwachten en kan dat, daar is op bovengenoemde wijze op gerekend. Het laatste eitje (kakkenestje) heeft meestal de grootste kans om niet tot vogel op te groeien. Jonge vogels, welke de kans hebben gekregen hun reservevoedsel optimaal te benutten, alvorens volgestopt te worden met voedsel, zijn de meest vitale vogels en groeien zonder problemen tot krachtige vogels op. Van afsterven in het nest op de 3e en 4e dag of van groeiremming de eerste veertien dagen zal dan geen sprake zijn. Dus de eerste levensdag geen krachtig voedsel verstrekken. Met eivoer beginnen we eerst 1/2 dag na het uitkomen en dan nog zeer matig. Voor de oudervogels zijn steeds wat verse gemengde zaadjes (gerantsoeneerd) aanwezig en de hoeveelheid eivoer voeren we pas op na de 5e dag tot maximaal 1/3 gewicht van het totale dagrantsoen van de betreffende vogelsoort. De zaadmengeling moet een aangepaste kweekmengeling zijn en hiervan geven we geen volle bakken, doch de rantsoenen die naar het aantal vogels nodig zijn.

Hierdoor bereiken we een evenwichtige dosering van groei- en energiestoffen, welke bepalend zijn voor de juiste uitgroei en gezondheidstoestand van de jonge vogels.

Vogelvrienden, besteed hier aandacht aan. Nu we weer gaan kweken is het de moeite waard om uw jaargang van „Onze Vogels” voor de dag te halen en lees en herlees nog eens wat ik in andere artikelen over praktische zaken tijdens de kweek heb geschreven. Over het vitamine B-complex, de kalk-fosforstofwisseling en de verstrekking van de vitaminen A, D en E, welke aan strenge spelregels zijn gebonden, doch broodnodig zijn.

Blijven er desondanks nog problemen bestaan, zover als in mijn vermogen ligt kunt u op mij rekenen.

Vogels verdelen voedsel geenszins eerlijk onder hun jongen. Degene die zijn snavel het verst opendoet krijgt het meeste voer. Zwakke en ziekelijke vogels krijgen daardoor te weinig en gaan vanzelf dood. De vogelouders handelen zonder overleg en volgen enkel hun instinct. Een opengesperde snavel wekt bij hun de prikkel op om voer te geven. Alleen op deze manier kan de natuur voor een sterk en gezond nageslacht zorgen.

onze ervaringen met aziatische soorten

muskaatvink

Iedere liefhebber van tropische vogels zal zeker wel eens muskaatvinken hebben gehouden. Het zijn best prettige volièrevogels waarmee goede kweekresultaten kunnen worden behaald. Er zijn van de muskaatvink, *Lonchura punctulata*, nogal wat ondersoorten die allen, zij het gering, onderling van elkaar verschillen. De nominaatvorm, *L.p. punctulata*, komt voor in India, Pakistan en Ceylon; *L.p. subundulata*, in Assam en West Birma; *L.p. fretensis*, Malakka en Sumatra; *L.p. nisoria* op Java en Bali; *L.p. baweana* op het eiland Bawean; *L.p. fortior*, Lombok en Sumbawa; *L.p. sumbae* op de kleine Sunda-eilanden; *L.p. blasii* op Flores en Timor; *L.p. particeps*, Sulawesi; *L.p. cabanisi* op de Filipijnen; *L.p. topela*, de Chinese muskaatvink, Thailand, Cambodja, Laos en Vietnam; *L.p. yunnanensis*, zuidwest China en Noord-oost Birma. De laatste ondersoort komt ook nog voor in Australië, omgeving Sydney en Brisbane, waar ze door toedoen van de mens zijn verspreid. De onderlinge verschillen zijn vaak gering.

Ze leven tijdens de broedtijd paarsgewijs of in kleine groepen; buiten de broedtijd in enorme zwermen in grassteppen, randgebieden en kultuurgronden, tuinen en parken.

Zelfs op een hoogte van 2000 m zijn ze veelvuldig en in grote aantallen waargenomen.

Het zal u duidelijk zijn dat ze, wanneer er zulke grote groepen op het rijpende koren afkomen, enorme schade aan het gewas veroorzaken. Naast gras- en onkruidzaden nemen ze namelijk ook nogal wat koren op.

Er is geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop, beiden zijn volkomen gelijk van kleur en tekening. Aan de balts kent men de man. Hij zingt, — je hoort hem trouwens nauwelijks en je weet dat hij zingt omdat het te zien is aan het trillen van de veertjes op de keelstreek —, wanneer hij naast het popje zit een liedje in een langzaam tempo. Buigt daarbij met het lichaam, wendt zich dan even af om daarna met hoog opgericht lichaam al buigend zich weer naar het popje te keren.

Tijdens die balts heeft hij vaak, niet altijd, een gras-halmpje in de snavel en zijn de buik-, kin- en keelveren opgezet.

Is het popje in de goede broedstemming en voelt zij wat voor hem, dan gaat zij op zijn avances in door in elkaar te duiken en met snel op en neer bewegende staart hem uit te nodigen voor een paring.

Bouwen ze in de natuur van gras, stro en bladeren een kogelvormig nest met lange insluipgang op een hoogte die kan variëren van 1,50 tot 12 m boven de grond, in de volière gebruiken ze meestal een half-open nestkastje. Ze gaan dan wel vrij slordig te werk. Het mannetje sleept de materialen aan en beiden bouwen ze.

De 4 tot 6 witte eitjes worden afwisselend door man en pop bebroed. Na ongeveer 13 dagen komen ze uit. Geen enkel donsveertje bedekt dan nog de rose huidjes van de jongen.

de karmozijnstrilde

(*Pirenestes sanguineus* Swains)

In het artikeltje in het oktobernummer van Onze Vogels betreffende bovenstaande vogelsoort werd de veronderstelling geuit dat er met deze soort nog nooit in gevangenschap gekweekt zou zijn. In het oktobernummer 1976 van onze Duitse zusterbond troffen we een verslag van de gelukke kweek met deze vogels. Het betrof een kweekresultaat van de heer Fritz, deze had een span karmozijnstrildes reeds in het jaar 1973 aangeschaft. Nadat begonnen was de vogels in een grote kistkooi te huisvesten werd later overgegaan naar een wat ruimere binnen-vlucht, dit omdat bleek dat de vogels erg schuw waren. De vogels kregen de beschikking over een zeer uitgebreid voedselpakket, t.w. verschillende zaadsoorten, steeds gekiemd zaad, onkruidzaden en als levend voer: verse mierenpoppen, meelwormen entryceëën, rode muggelarven en tevens een bekend merk opfokvoer waarbij nog als extra een hardgekookt ei werd gevoegd. Ook hadden de vogels steeds de beschikking over fris badwater, waarvan meerdere malen per dag gebruik werd gemaakt. Temperatuur 's winters van 17-26 graden C, afhankelijk van de hoeveelheid direct zonlicht overdag. De vogels werden in het vluchtje steeds bij enkele andere koppels vogels gehouden, zoals goulds, driekleur- en roodkoppapegaaiamadines. In oktober '74 werd begonnen met nestbouw, de vogels werden echter uit het nest

verjaagd door een paar prachtonnen. In dec. '75 werd weer met nestelen begonnen, het nestkastje was halfopen en als nestmateriaal werd o.a. gebruik gemaakt van siergras, hooi en kokosvezels. Totaal legsel bestond uit 3 roodachtige eitjes waarop man en pop afwisselend broedden. 's Nachts zaten de vogels beide op het nest. Na 16 dagen werden er drie jongen geboren, die in eerste instantie goed gevoerd werden. Na twee dagen bleken de ouders echter niet meer te voeren, derhalve werd met een voederspuitje een voedselbrei, bestaande uit hardgekookt ei, opfokvoer, druivensuiker en water ingebracht tot in de krop. Twee jongen waren al te zeer verzwakt en de derde werd gelukkig al weer snel ook door de ouders bijgevoerd o.a. met zaden, eivoer en mierenpoppen.

Na 24 dagen vloog het jong uit en was na 35 dagen alleen nog maar door de zwakkere kleur van de ouders te onderscheiden.

Als we bovenstaand verslagje lezen blijkt toch echt wel duidelijk dat er zeer wel te kweken is met vogelsoorten waarvan soms te gemakkelijk gezegd wordt dat er niet mee te kweken is. We moeten er steeds op uit zijn om de omstandigheden aan te passen aan de verlangens van de vogels, wat betekent steeds observeren en via kleine veranderingen aan b.v. voedsel, broedgelegenheid en huisvesting de vogels trachten te stimuleren.

Dit kan soms wel enkele jaren in beslag nemen, het is echter dan wel een wachtperiode waarbij we steeds weer nieuwe aspecten bij onze vogels ontdekken.

Op de binnenkant van de ondersnavel is dan duidelijk een hoefijzervormige vlek zichtbaar. Als ze ruim 3 weken oud zijn vliegen ze uit in een van boven donker- en van onder licht-bruin vederpakje zonder enige tekening. Het bruin is ook veel lichter van kleur dan bij de

oudervogels. Weer ruim 2 weken later zijn ze zelfstandig. Het is niet noodzakelijk dat de jonge vogels worden uitgevangen en van de ouders worden gescheiden. Indien de oudervogels inmiddels een ander nestje hebben gebouwd en aan het volgende legsel gaan beginnen, wordt dat niet door de jongen verstoord. Er ontstaan dan geen vechtpartijtjes. Het oude nest wordt door de jonge vogels nog geruime tijd als slaapnest gebruikt.

De jeugdruï is voltooid wanneer de vogels ruim 6 maanden oud zijn.

Nestcontrole laten ze gewillig toe en is ook noodzakelijk om vast te stellen wanneer er geringd moet worden. Dit kan namelijk nogal eens verschillen en hangt af van de groei van de vogels gedurende de eerste dagen en wat dat betreft is het weer afhankelijk van de hoeveelheid voedsel die ze aangeboden krijgen.

Op een goed mengsel zaden voor tropische vogels, onkruidzaden, trosgierst, zachtvoer bestaande uit eien universeelvoer, wat groen en dagelijks vers drinken badwater, gedijen ze uitstekend. Het zijn sterke vogels die eenmaal geacclimatiseerd, heel goed in een onverwarmde volière onze winters kunnen doorbrengen.

Die volière dient dan wel enige beschutte plekjes te hebben en voorzien te zijn van een beplanting waarbij we zeker ook niet enkele groen blijvende struiken moeten vergeten.

Evenals bijvoorbeeld de nonnen, hebben de muskaatvinken een sterke nagelgroei. We doen er goed aan om periodiek de nagels te controleren en eventueel te knippen.

Karmozijnastrilde man.

Foto's: Horst Müller.

Karmozijnastrilde pop.

Reizen naar exclusieve bestemmingen:

PER "TRANSSIB" DOOR HET ONMETELIJKE SIBERIË.

eindeloze bossen en vlakten, stationnetjes, gezellige maaltijden in de restauratiewagen, nederzettingen met houten huisjes, omheinde lapjes grond en modderwegen langs de spoorlijn ....

Reis 1 : 21 mei - 5 juni Reissom f 3250,- o.l.v. Drs. W. P. van den Heuvel
Reis 2 : 9 - 23 juli Reissom f 2985,- o.l.v. Drs. A. E. Schonfeld-Vorstman
Reis 3 : 3 - 18 september Reissom f 3250,- o.l.v. Mevr. J. Stelleman

De reizen van 21 mei en 3 sept. hebben Irkoetsk als verste punt, de reis van 9 - 23 juli gaat door tot Chabarovsk.

Mongolië Albanië

een praktisch onbekend land, overnachtingen in Jurten, mensen met specifieke en verweerde "koppen", Lama-kloosters, een museum met een 60 miljoen jaren oud skelet van een Dinosaurius, Stampedes, kudde kamelen en yaks, op snelle paardjes over de vlakke rennende Mongolezen ....

Reis 1 : 29 juni - 19 juli (met Nadomfeest) f 5965,-
Reis 2 : 18 juli - 7 aug. (zonder Nadomfeest) f 5513,-

als vakantieland nog een witte vlek op de landkaart; moeilijk binnen te komen, maar ..... een land met grote archeologische schatten, een geweldige gevarieerde natuur, veel folklore, mooie stranden, een heerlijk klimaat en een bijzonder vriendelijke en gastvrije bevolking ....

REISDATUM:
14 - 28 mei.
Begeleid door:
de Heer J. Crans
Reissom f 1245,-

Natuurreizen:

Schotland, IJsland, Donau-Delta

3 unieke natuurreizen, begeleid door ornitholoog de Heer C. J. Coldewey.

Bestudering van vogels, dieren en de flora onder deskundige begeleiding. Ook voor liefhebbers van fotografie zijn dit geweldige reizen;

o.a. zullen unieke- en streng beschermde natuur- en vogelreservaten worden bezocht.

SCHOTLAND : 14 - 22 mei f 1685,- vol pension
IJSLAND : 11 - 25 juni f 3285,- vol pension
DONAU-DELTA : 3 - 11 sept. f 1485,- vol pension

**REISBUREAU
KNAG
PULLMAN**

24-DAAGSE RONDREIS DOOR

Sumatra- Java-Bali

begeleid door Dr. E. F. Jacobi, voormalig directeur van Artis.

Een heel bijzondere reis, waarin exclusieve excursies en wandelingen zijn opgenomen, zoals:

bezoek aan een Orang Utan Rehabilitatie-centrum en een wandeling op de hellingen van de vulkaan Sibayak op Sumatra. Bustocht dwars door het binnenland van Noord-Sumatra naar Padang, ontmoeting met verschillende volken en culturen en een (facultatieve) 4-daagse excursie naar het natuurreservaat Ujung Kulon op Java. Bali vormt de afsluiting van de reis.

REISDATUM: 23 mei - 15 juni.
REISSOM : f 5485,- op basis van vol pension.

Wilt U nadere informatie?

Stuur onderstaande coupon in een open, ongefrankeerde envelop naar:

REISBUREAU KNAC PULLMAN,
antwoord nr. 317, DEN HAAG
Telefoon 070 - 469280
en U ontvangt de uitgebreide reisbrochure.

Gaarne wens ik nadere informatie te ontvangen over:

- TRANSIBERIE-REIZEN MONGOLIE
 ALBANIË
 24-DAAGSE RONDREIS SUMATRA-JAVA-BALI
 SCHOTLAND IJSLAND DONAU-DELTA

Naam : _____
Adres : _____
Woonplaats : _____
telefoon : _____

(gewenste hokje aankruisen)

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.
Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

Bird specialist

Geheel vrijblijvend kunnen wij aan-
bieden: Frisè kanaries (import) in
de kleuren rood, wit en bont.
Norwich, Borders, Glosters,
Yorkshires, Lizards en alle kleuren
Hollandse kanaries.
Verder: Lories in diverse soorten,
papegaaien, diverse
soorten Zuidamerikaanse parkieten,
Australische parkieten, Ara's,
verschillende soorten vinkjes, etc.
Tevens vragen wij diverse soorten
vogels te koop, eventueel
mogelijkheid tot inruiling.

**Blankestijn's
Pet Farm B.V.**

Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

ZAAIZADEN VOOR VOGELKRUIDEN E.A.

- pak A - ass. van 10 zakjes verschillende
zaden voor **vogelkruiden** f. 6,-
- pak B - 10 zakjes **vogelmuurzaad**, het
gehele jaar zaaibaar f. 7,-
- pak C - ass. van 10 zakjes verschillende
zaden van **wilde planten**, geschikt
voor uw heemtuin f. 8,-

Franco toezending volgt na betaling op giro-
rekening 1169227 t.n.v. J. Booij-Wagenaar,
J. W. Frisostraat 26, Sneek.

EDELCHÉMIE B.V. PANHEEL
vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde
frisse INSECTENDODENDE verf voor uw
hokken, volièrre, broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van
Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

VOGELHANDEL

REIN van der VEEN, GOOR

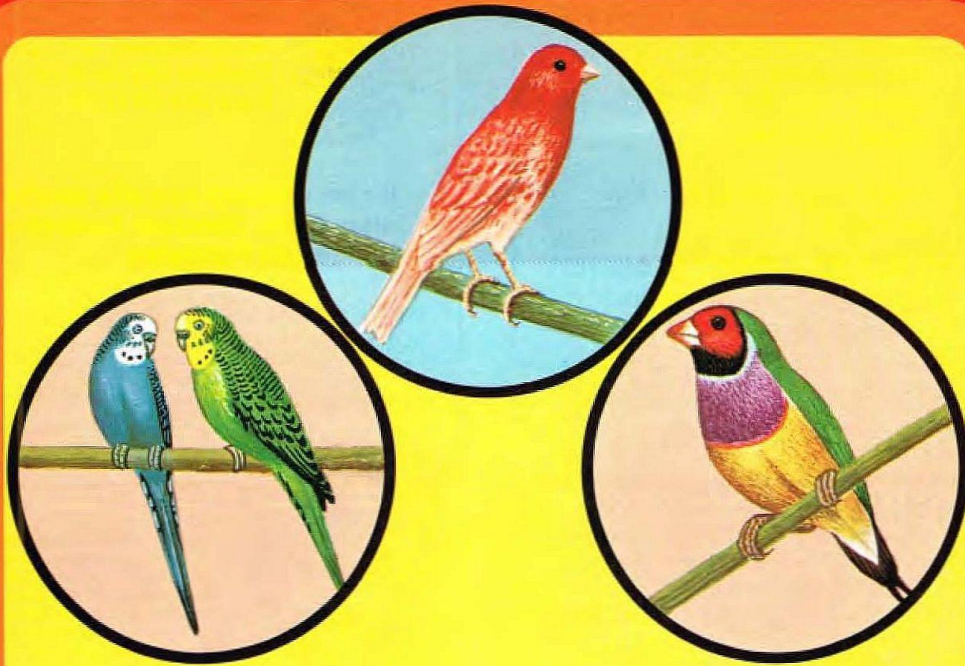
Kanarie man	17,50 pst
Kanarie pop	8,- pst
Kan. roodintensief man	25,- pst
Kan. roodintensief pop	20,- pst
Kan. roodschemmel man	25,- pst
Kan. roodschemmel pop	17,50 pst
Kanarie roodagaat man	25,- pst
Kanarie roodagaat pop	17,50 pst
Kanarie roodisabel man	25,- pst
Kanarie roodisabel pop	17,50 pst
Kanarie roodbrons man	25,- pst
Kanarie roodbrons pop	17,50 pst

**Vraag uitgebreide
prijslijst**

Verzending
onder rembours.

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.

Waar wacht u nog langer op?

Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.
WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

witte
molen

WITTE MOLEN B.V.
MOLENEIND
MEEUWEN (N.B.)